

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S

**DĖL TRAKŲ ISTORINIO NACIONALINIO PARKO PLANAVIMO SCHEMOS
(RIBŲ IR TVARKYMO PLANŲ) PATVIRTINIMO**

2026 m. _____ d. Nr. ____
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo 22 straipsnio 2 dalimi ir Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 4 punktu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Trakų istorinio nacionalinio parko planavimo schemą, kurią sudaro Trakų istorinio nacionalinio parko planavimo schemos (ribų ir tvarkymo planų) aiškinamojo rašto pagrindiniai sprendiniai, Trakų istorinio nacionalinio parko ribų planas ir Trakų istorinio nacionalinio parko tvarkymo planas (brėžiniai) (pridedama).

2. Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. gruodžio 6 d. nutarimą Nr. 912 „Dėl Trakų istorinio nacionalinio parko planavimo schemos patvirtinimo“.

Ministras Pirmininkas

Kultūros ministras

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

2026 m. _____ d. nutarimu Nr. _____

TRAKŲ ISTORINIO NACIONALINIO PARKO PLANAVIMO SCHEMOS (RIBŲ IR TVARKYMO PLANŲ) AIŠKINAMOJO RAŠTO PAGRINDINIAI SPRENDINIAI

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Trakų istorinio nacionalinio parko planavimo schemą (ribų ir tvarkymo planus) sudaro Trakų istorinio nacionalinio parko ribų planas (toliau – ribų planas), Trakų istorinio nacionalinio parko tvarkymo planas (toliau – tvarkymo planas) (brėžiniai) ir Trakų istorinio nacionalinio parko planavimo schemos (ribų ir tvarkymo planų) aiškinamojo rašto pagrindiniai sprendiniai.

2. Ribų plano tikslai – nustatyti:

2.1. Trakų istorinio nacionalinio parko (toliau – nacionalinis parkas) ir jo buferinės apsaugos zonos ribas;

2.2. nacionalinio parko funkcinio prioriteto zonų ribas;

2.3. nacionalinio parko konservacinio funkcinio prioriteto zonų tikslus.

3. Tvarkymo plano tikslai – nustatyti:

3.1. kraštovaizdžio tvarkymo zonas ir jų reglamentus;

3.2. gamtos apsaugos kryptis ir priemonės;

3.3. kultūros paveldo apsaugos kryptis ir priemonės;

3.4. rekreacinio naudojimo plėtros kryptis ir priemonės;

3.5. gyvenviečių ir infrastruktūros plėtros kryptis.

II SKYRIUS TERITORIJOS FUNKCINIS ZONAVIMAS

4. Nacionaliniame parke pagal gamtos ir kultūros vertybių pobūdį ir išsidėstymą, naudojimo galimybes ir gyvenamųjų vietovių tinklo ypatumus nustatomos šios funkcinio prioriteto zonos (ribų plano brėžinys):

4.1. konservacinio funkcinio prioriteto zoną sudaro Trakų pilių kultūrinis rezervatas, Varnikų miško gamtinis rezervatas, Bražuolės, Galvės, Kudrionių ir Užutrakio kraštovaizdžio draustiniai, Akmenos, Skaisčio ir Šulininkų hidrografiniai draustiniai, Akies, Alsakių, Plomėnų ir Varnikų botaniniai-zoologiniai draustiniai, Senujų Trakų archeologinis draustinis, Senujų Trakų ir Trakų urbanistiniai draustiniai, kurių tikslai yra:

4.1.1. Trakų pilių kultūrinio rezervato – išsaugoti Trakų salos ir pusiasalio pilių gynybinio komplekso autentiškumą, šio komplekso teritorijos kultūrinį sluoksnį, kitus kultūros paveldo objektus, kultūrinį kraštovaizdį, vykdyti muziejinį darbą ir sudaryti sąlygas vertybių pažinimui;

4.1.2. Varnikų miško gamtinio rezervato – išsaugoti sengirės bruožų turintį Varnikų mišką su Europos Bendrijos (toliau – EB) svarbos buveinėmis 9010 *Vakarų taiga, 9020 *Plačialapiai ir mišrūs miškai, 9050 Žolių turtingi eglynai, 9080 *Pelkėti lapuočių miškai ir 91D0 *Pelkiniai miškai, išsaugoti gulsčiosios meškapėdės (*Peltigera horizontalis*), plačiosios

platužės (*Lobaria pulmonaria*), žalsvosios kežytės (*Cetrelia olivetorum*) ažuolinio skaptuko (*Lopinga achine*), purpurinio plokščiavabalio (*Cucujus cinnaberinus*), niūriaspalvio auksavabalio (*Osmoderma barnabita*), marmurinio auksavabalio (*Protaetia lugubris*), didžiojo skydvabalio (*Peltis grossa*), pilkosios meletos (*Picus canus*), žaliosios meletos (*Picus viridis*) populiacijas (žymėjimas * rodo Europos Bendrijos svarbos prioritetinius natūralių buveinių tipus);

4.1.3. Bražuolės kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti Trakų ežero hidrologinį ryšį su Bražuolės upės ištakomis, Bražuolės fluvio-glacialinės protakos kraštovaizdį su kultūros paveldo vertybėmis – Bražuolės archeologine vietoje, piliakalniu ir pilkapynu, vad. Kapčiais, EB svarbos buveinėmis: 6210 Stepinės pievos, 6510 Šienaujamos mezofitų pievos, 7140 Tarpinės pelkės ir liūnai, 7160 Nekalkingi šaltiniai ir šaltiniuotos pelkės, 7220 Šaltiniai su besiformuojančiais tufais, 7230 Šarmingos žemapelkės, 9080 *Pelkėti lapuočių miškai, 9180 *Griovų ir šlaitų miškai ir 91E0 *Aliuviniai miškai, išsaugoti mėlynojo palemono (*Polemonium caeruleum*), pievinio auksveičio (*Seseli annuum*), dvilapio purvuolio (*Liparis loeselii*), pelkinės uolaskėlės (*Saxifraga hirculus*), žvilgančiosios riestūnės (*Hamatocaulis vernicosus*), keturdantės suktenės (*Vertigo geyeri*), mažosios suktenės (*Vertigo angustior*), pūstosios suktenės (*Vertigo moulinsiana*), šarvuotosios skėtės (*Leucorhina pectoralis*), grakščiosios skėtės (*Leucorhina caudalis*), juodosios žuvėdros (*Chlidonias niger*), didžiojo baublio (*Botaurus stellaris*) populiacijas;

4.1.4. Galvės kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti Galvės ežero su salomis ir jo pakrančių kraštovaizdį su regyklomis, kultūros paveldo objektais – Varnikų piliakalniu ir senovės gyvenvieta, EB svarbos buveinė 6210 Stepinės pievos, išsaugoti pievinio auksveičio (*Seseli annuum*), kūdrinio pelėausio (*Myotis dasycneme*), vandeninio pelėausio (*Myotis daubentonii*) populiacijas;

4.1.5. Kudrionių kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti vieno raiškiausių Dzūkų aukštumose Daugirdiškių tarpliežuvinio masyvo dalies su fluvio-glacialiniais keimais, žemapelkėmis ir mažais ežerais kraštovaizdį su Nuobariškių kalva, kultūros paveldo objektais – Daniliškių piliakalniu ir senovės gyvenvieta, Daniliškių Švč. Trejybės sentikių cerkve, EB svarbos buveinėmis 7140 Tarpinės pelkės ir liūnai, 9080 *Pelkėti lapuočių miškai, 91D0 *Pelkiniai miškai, išsaugoti plačialapės gegūnės (*Dactylorhiza majalis*), bohemiškojo aukšliavarpio (*Verpa bohemica*), ažuolinio skaptuko (*Xestobium rufovillosum*), dvijuostės nendriadusės (*Graphoderus bilineatus*) ir ūdros (*Lutra lutra*) populiacijas;

4.1.6. Užutrakio kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti pusiasalio tarp Galvės ir Skaisčio ežerų kultūrinį kraštovaizdį su Užutrakio dvaro sodybos kompleksu, išsiskiriančiu gamtos ir profesionalios architektūros derme, atskleisti jo planinę, tūrinę, erdvinę struktūrą, vertingus statinius, užtikrinti palankią EB svarbos buveinių 6210 Stepinės pievos, 9020 *Plačialapiai ir mišrūs miškai būklę, išsaugoti žirnialapio vikio (*Vicia pisiformis*), miškinės dirsuolės (*Bromopsis benekenii*), melsvojo gencijono (*Gentiana cruciata*), pievinio auksveičio (*Seseli annuum*), marmurinio auksavabalio (*Protaetia lugubris*), pjūklausio kelmagraužio (*Prionus coriarius*), didžiojo auksinuko (*Lycaena dispar*), skiauterėtojo tritono (*Triturus cristatus*), raudonpilvės kūmutės (*Bombina bombina*), pilkosios meletos (*Picus canus*), Branto pelėausio (*Myotis brandtii*), kūdrinio pelėausio (*Myotis dasycneme*), vėlyvojo šikšnio (*Eptesicus serotinus*) populiacijas;

4.1.7. Akmenos hidrografinio draustinio – išsaugoti stambaus stačiašlaičio ežero duburio hidrografinę struktūrą su Didžiojoje saloje esančia senovės gyvenvieta, išsaugoti plačiažnyplio vėžio (*Astacus astacus*) populiaciją;

4.1.8. Skaisčio hidrografinio draustinio – išsaugoti stambaus lėkštašlaičio ežero hidrografinę struktūrą su salose esančiais kultūros paveldo objektais – Užutrakio, Varnikų II ir III senovės gyvenvietėmis, užtikrinti EB svarbos buveinės 3140 Ežerai su menturdumblių bendrijomis gerą būklę;

4.1.9. Šulininkų hidrografinio draustinio – išsaugoti nedidelių stačiašlaičių glaciokarstinės kilmės ežerų grupę su gyliu išskirtiniu Šulininkų ežeru miškingo moreninio kalvyno su žemapelkėmis kraštovaizdyje;

4.1.10. Akies botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti Akies ežerą, Lukos ežero įlanką ir jų pelkėtas pakrantes su EB svarbos buveinėmis 3150 Natūralūs eutrofiniai ežerai su plūdžių arba aštrių bendrijomis, 7140 Tarpinės pelkės ir liūnai, 9080 *Pelkėti lapuočių miškai, išsaugoti žvilgančiosios riestūnės (*Hamatocaulis vernicosus*), dvijuostės nendriadusės (*Graphoderus bilineatus*), plačiosios dusios (*Dytiscus latissimus*), šarvuotosios skėtės (*Leucorrhinia pectoralis*) ir didžiojo baulbio (*Botaurus stellaris*) populiacijas;

4.1.11. Alsakių botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti Alsakių miško pelkėtą dalį su EB svarbos buveinėmis 3160 Natūralūs distrofiniai ežerai, 7140 Tarpinės pelkės ir liūnai, 9010 *Vakarų taiga, 9020 *Plačialapiai ir mišrūs miškai, 9050 Žolių turtingi eglynai, 9080 *Pelkėti lapuočių miškai ir 91D0 *Pelkiniai miškai, išsaugoti ažuolinio skaptuko (*Lopinga achine*) ir niūriaspalvio auksavabalio (*Osmoderma barnabita*) populiacijas;

4.1.12. Plomėnų botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti Plomėnų pelkę ir jos apypelkį su EB svarbos buveinėmis, 3150 Natūralūs eutrofiniai ežerai su plūdžių arba aštrių bendrijomis, 6210 Stepinės pievos, 6410 Melvenynai, 6510 Šienaujamos mezofitų pievos, 7110 *Aktyvios aukštapelkės, 7140 Tarpinės pelkės ir liūnai, 7230 Šarmingos žemapelkės, 9020 *Plačialapiai ir mišrūs miškai, 9070 Medžiais apaugusios ganyklos, 9080 *Pelkėti lapuočių miškai ir 91D0 *Pelkiniai miškai, išsaugoti dvilapio purvuolio (*Liparis loeselii*), dėmėtosios gegūnės (*Dactylorhiza maculata*), karališkosios glindės (*Pedicularis sceptrum-carolinum*), laplandinio karklo (*Salix lapponum*), lieknojo švylio (*Eriophorum gracile*), liekninio beržo (*Betula humilis*), mažojo anakampčio (*Orchis morio*), paprastojo kardelio (*Gladiolus imbricatus*), pievinio plaurečio (*Gymnadenia conopsea*), plačialapio begalio (*Laserpitium latifolium*), siauralapės gegūnės (*Dactylorhiza traunsteineri*), auksuotosios šaškytės (*Euphydryas aurinia*), didžiojo auksinuko (*Lycaena dispar*), pelkinio satyro (*Oeneis jutta*), pievinio satyriuko (*Coenonympha tullia*), šarvuotosios skėtės (*Leucorrhinia pectoralis*), raudonpilvės kūmutės (*Bombina bombina*), didžiosios kuolingos (*Numenius arquata*) ir juodosios žuvėdros (*Chlidonias niger*) populiacijas;

4.1.13. Varnikų botaninio-zoologinio draustinio – išsaugoti Varnikų miško ir Ilgelio pelkės gamtinį kompleksą su EB svarbos buveinėmis 3150 Natūralūs eutrofiniai ežerai su plūdžių arba aštrių bendrijomis, 3160 Natūralūs distrofiniai ežerai, 6210 Stepinės pievos, 6270 Rūšių turtingi smilgynai, 6410 Melvenynai, 7110 *Aktyvios aukštapelkės, 7120 Degradavusios aukštapelkės, 7140 Tarpinės pelkės ir liūnai, 7230 Šarmingos žemapelkės, 9010 *Vakarų taiga, 9020 *Plačialapiai ir mišrūs miškai, 9050 Žolių turtingi eglynai, 91D0 *Pelkiniai miškai, išsaugoti baltagyslės meškapėdės (*Peltigera degenii*), žvilgančiosios riestūnės (*Hamatocaulis vernicosus*), dėmėtosios gegūnės (*Dactylorhiza maculata*), dvilapio purvuolio (*Liparis loeselii*), laplandinio karklo (*Salix lapponum*), liekninio beržo (*Betula humilis*), paprastosios tuklės (*Pinguicula vulgaris*), didžiojo auksinuko (*Lycaena dispar*), šarvuotosios skėtės (*Leucorrhinia pectoralis*), baltakaktės skėtės (*Leucorrhinia albifrons*), didžiojo baulbio (*Botaurus stellaris*), pilkosios meletos (*Picus canus*), Branto pelėausio (*Myotis brandtii*) ir ūdros (*Lutra lutra*) populiacijas;

4.1.14. Senujų Trakų archeologinio draustinio – išsaugoti Senujų Trakų piliavietę – Lietuvos didžiojo kunigaikščio Vytauto gimtinę, jos istorinę aplinką ir reljefą, kultūrinį sluoksnį, kitus kultūros paveldo objektus, kultūrinį kraštovaizdį;

4.1.15. Senujų Trakų urbanistinio draustinio – išsaugoti Senujų Trakų kaimo istorinę dalį, valakinio dvipusio gatvinio režinio kaimo planinę, tūrinę ir erdvinę struktūrą, vertingus užstatymo tipus ir architektūros bruožus, kultūrinį sluoksnį, istorinius statinius ir kitus fizinės aplinkos elementus;

4.1.16. Trakų urbanistinio draustinio – išsaugoti Trakų senamiestį, atkurti jo savitumą, išreikštą per urbanistinę (planinę, tūrinę, erdvinę) struktūrą, vertingus užstatymo tipus ir architektūros bruožus, istorinius statinius ir autentiškos aplinkos elementus, nepažeidžiant kultūros paveldo vietovės ir objektų vertingųjų savybių;

4.2. ekologinės apsaugos funkcinio prioriteto zoną sudaro apsauginės teritorijos, apimančios Alsakių miško pietinę dalį, Birvos, Kulpio, Olaukos ir Širmuko ežerus su jų apyežeriais, Akmenos, Būdos, Būklių, Dainavėlės, Jovariškių, Kudrionių Girios, Ostruvkos, Padumblės, Varnikų, Varnikėlių I ir II, Serapiniškių, Senujų Trakų, Žūkų kaimų apylinkes;

4.3. rekreacinio funkcinio prioriteto zoną sudaro rekreacinės teritorijos prie Babruko, Balčio, Epušės, Gilušio, Kulpio, Lukos, Širmuko, Šulininkų ežerų, Totoriškių ežero dalis, pusiasalis Galvės ežero šiaurinėje dalyje, rekreacinės teritorijos Trakų miesto vakarinėje dalyje, Galvės ežero pietrytinėje ir Nerespinkos įlankos šiaurinėje pakrantėse, Bražuolės ir Varatniškių kaimuose (prie Akmenos ežero), Skaisčio ežero pakrantėse ir Jovariškių kaime;

4.4. gyvenamojo funkcinio prioriteto zoną sudaro Trakų miesto, Senujų Trakų ir Jovariškių kaimų dalys.

5. Nacionalinio parko buferinės apsaugos zoną, kurios tikslas – apsaugoti Trakų ežeryno maitinimo zoną, parko gamtinę ekosistemą nuo galimos fizinės taršos ir kraštovaizdį – nuo vizualinės taršos, sudaro septyni arealai, kurių bendras plotas yra 861,1 ha.

III SKYRIUS TERITORIJOS TVARKOMASIS ZONAVIMAS

6. Nacionalinio parko tvarkymo plane pagal Saugomų teritorijų tipinį apsaugos reglamentą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 19 d. nutarimu Nr. 996 „Dėl Saugomų teritorijų tipinio apsaugos reglamento patvirtinimo“, nustatomos šios kraštovaizdžio tvarkymo zonos (tvarkymo plano brėžinys):

6.1. konservacinės paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

6.1.1. rezervatinių miškų, pelkių, pievų ir smėlynų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – reguliuojamos apsaugos (KMr) kraštovaizdžio tvarkymo zona;

6.1.2. rezervatinių architektūrinių (archeologinių) kompleksų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – kultūrinių rezervatų (rezervatų-muziejų) (KGn) kraštovaizdžio tvarkymo zona;

6.1.3. gamtos ir kultūros paveldo objektų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – reguliuojamos apsaugos (KOr) kraštovaizdžio tvarkymo zona su registrinių kultūros paveldo objektų teritorijų kraštovaizdžio tvarkymo pozoniu (KOr*) ir Užutrakio dvaro sodyboje išskirtais konservavimo-restauravimo (K), restauravimo (R) ir restauravimo-atkūrimo (RA) pozoniais.

6.2. miškų ūkio paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

6.2.1. ekosistemų apsaugos miškų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – išsaugančio (konservacinio) ūkininkavimo (MEk) kraštovaizdžio tvarkymo zona;

6.2.2. rekreacinių miškų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekstensyvaus pritaikymo (miško parkų) (MRe) ir intensyvaus pritaikymo (poilsio parkų) (MRi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos;

6.2.3. apsauginių miškų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – bendrojo apsauginio ūkininkavimo (MAb) ir specializuoto apsauginio ūkininkavimo (MA_s) kraštovaizdžio tvarkymo zonos.

6.3. žemės ūkio paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

6.3.1. ekosistemas saugančių agrarinių teritorijų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekosistemas išsaugančio (konservacinio) ūkininkavimo (ŽEk) kraštovaizdžio tvarkymo zona;

6.3.2. rekreacinių agrarinių teritorijų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekstensyvaus pritaikymo (ŽRe) kraštovaizdžio tvarkymo zona;

6.3.3. apsauginių agrarinių teritorijų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – bendrojo apsauginio ūkininkavimo (ŽAb) ir specializuoto apsauginio ūkininkavimo (ŽAs) kraštovaizdžio tvarkymo zonos.

6.4. vandens ūkio paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

6.4.1. ekosistemas saugančių vandenų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – išsaugančio ūkininkavimo (VEk) kraštovaizdžio tvarkymo zona;

6.4.2. rekreacinių vandenų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekstensyvaus rekreacinio pritaikymo (VRe) ir intensyvaus rekreacinio pritaikymo (VRi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos;

6.4.3. bendrojo naudojimo (bendrosios apsaugos) vandenų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekstensyvaus apsauginio ūkininkavimo (VAe) kraštovaizdžio tvarkymo zona.

6.5. kitos paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonos:

6.5.1. kultūros paveldo požiūriu vertingų miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje:

6.5.1.1. kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) kraštovaizdžio tvarkymo zona su atskirai stovinčių statinių (GEk-A), gamtinių elementų (GEk-G), gamtinių elementų su archeologiniu paveldu (GEk-GA), infrastruktūros užstatymo (GEk-Inf), miesto vilų laisvo užstatymo (GEk-MV), perimetrinio reguliaraus valdos užstatymo (GEk-P), sodybinio miestelių netaisyklingo užstatymo (GEk-S), sodybinio kaimo gatvinio užstatymo (GEk-Skg), sodybinio kaimo padriko užstatymo (GEk-Skp), sodybinio kaimo padriko su archeologiniu paveldu užstatymo (GEk-SkpA), sodybinio miestelių perimetrinio užstatymo (GEk-SP), atvirų (viešųjų) erdvių (GEk-V), viešųjų (atvirų) erdvių su archeologiniu paveldu (GEk-VA) kraštovaizdžio tvarkymo pozoniais;

6.5.1.2. kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zona su gamtinių elementų (GEp-G), laisvo planavimo (GEp-L), miesto vilų laisvo užstatymo (GEp-MV), perimetrinio užstatymo (GEp-P), sodybinio miestelių netaisyklingo užstatymo (GEp-S), sodybinio kaimo gatvinio užstatymo (GEp-Skg), sodybinio kaimo padriko užstatymo (GEp-Skp), sodybinio kaimo padriko su archeologiniu paveldu užstatymo (GEp-SkpA), sodybinio perimetrinio užstatymo (GEp-SP), atvirų (viešųjų) erdvių (GEp-V) kraštovaizdžio tvarkymo pozoniais;

6.5.2. rekreacinių miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekstensyvaus (palaikomojo) tvarkymo (GRe) ir intensyvaus (formuojančiojo) tvarkymo (GRi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos;

6.5.3. apsauginių teritorijų miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – sugriežtinto geoekologinio reguliavimo (GAe) ir sugriežtinto vizualinio reguliavimo (GAi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos;

6.5.4. bendrojo tvarkymo miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje:

6.5.4.1. ekstensyvaus tvarkymo (GŪe) kraštovaizdžio tvarkymo zona su keturiais kraštovaizdžio tvarkymo pozoniais;

6.5.4.2. intensyvaus tvarkymo (GŪi) kraštovaizdžio tvarkymo zona su keturiais kraštovaizdžio tvarkymo pozoniais.

6.5.5. rekreacinės paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – subnatūralios (neurbanizuojamos) rekreacinės aplinkos (NRn) kraštovaizdžio tvarkymo zona ir urbanizuotos rekreacinės aplinkos (NRu) kraštovaizdžio tvarkymo zona su rekreacinių teritorijų asmeniniam poilsiui (NRu-A) pozoniu;

6.5.6. pramoninės-komunalinės paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekstensyviai technogenizuotos aplinkos (NFn) ir intensyviai technogenizuotos aplinkos pramoninių-komunalinių sklypų (NFu) kraštovaizdžio tvarkymo zonos;

6.5.7. komunikacinės-inžinerinės paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – ekstensyviai technogenizuotos aplinkos komunikacinių-inžinerinių sklypų (NTn) kraštovaizdžio tvarkymo zona;

6.5.8. edukacinės paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – subnatūralios (neurbanizuotos) aplinkos edukacinė (NDn) ir urbanizuotos aplinkos edukacinė (NDu) kraštovaizdžio tvarkymo zonos.

IV SKYRIUS

KULTŪROS PAVELDO APSAUGOS KRYPTYS IR PRIEMONĖS

7. Nacionaliniame parke esančių nekilnojamųjų kultūros paveldo objektų ir vietovių apsaugos kryptys yra šios:

7.1. vertingųjų savybių ir kultūrinio kraštovaizdžio išsaugojimas;

7.2. tinkamas naudojimas ir pritaikymas;

7.3. tikslingas pažinimas.

8. Prioritetas teikiamas nekilnojamojo kultūros paveldo, esančio kultūros vertybių sankauptų zonose – Trakų mieste, Senųjų Trakų, Užutrakio ir Bražuolės apylinkėse, atskleidimui, pritaikymui ir pažinimui. Trakų ir Senųjų Trakų kultūros vertybių sankauptų zonas jungia bendra istorija, todėl tikslinga vystyti ir stiprinti jų funkcinius ryšius.

9. Bendrosios nacionaliniame parke esančio nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos nuostatos ir priemonės:

9.1. nekilnojamųjų kultūros paveldo objektų vertingųjų savybių apsauga, tinkamas naudojimas ir pritaikymas, tikslingas pažinimas;

9.2. prioritetas visada teikiamas nekilnojamųjų kultūros vertybių saugojimui vietoje (*in situ*). Jei kultūros paveldo objekto išsaugoti neįmanoma, jis išimtiniais atvejais gali būti perkeliamas į kitą suderintą vietą ar muziejų, o negrįžtamai suiręs ar pažeistas – prieš demontuojant, išsamiai dokumentuojamas;

9.3. išskirtinė svarba teikiama kraštovaizdžio apsaugai: ribojant užstatymą, saugomos panoramos, apžvalgos vietos, želdynai formuojami išryškinant vertingus vaizdus, užtikrinant, kad savaiminiai želdiniai neužgožtų ir nepakeistų vertingo kraštovaizdžio;

9.4. saugoma Daniliškių, Varnikėlių ir Serapiniškių kaimų urbanistinė struktūra ir išlikusi tradicinė architektūra;

9.5. kultūros paveldo objektų ir vietovių vertingųjų savybių apsauga užtikrinama, taikant šias priemones:

9.5.1. nuolatos (periodiškai) stebint kultūros paveldo objekto ar vietovės ir juos supančios aplinkos būklę, kad pastaroji neblogėtų, laiku atliekant priežiūros darbus;

9.5.2. atliekant išsamius taikomuosius tyrimus ir jais pagrįstus tvarkomuosius paveldosaugos darbus;

9.5.3. parengiant ir įgyvendinant paveldosaugos priemonių įgyvendinimo programą, susidedančią iš valdytojų ir kitų suinteresuotų grupių švietimo, sąmoningumo didinimo, finansinės bei profesinės paramos;

9.5.4. užtikrinant vietovių gyvybingumą, skatinant istoriškai būdingą įvairialypį teritorijos ir joje esančių pastatų naudojimą autentiškomis ar tinkamomis naujomis paskirtimis ir naudojimo būdais, kurie nepažeistų užstatymo struktūros ir bruožų.

10. Siekiant atskleisti gynybinio komplekso vientisumą, Trakų pilių kultūriniame rezervate išryškinami ryšiai tarp Salos ir Pusiasalio pilių, atkuriant pilis jungusių tiltų sistemą. Istorinių asmenybių, buvusių statinių pažinimui tikslinga pasitelkti dekoratyvinius mažosios architektūros elementus.

11. Sutvarkant ir pritaikant lankyti (viešai pažinti) Bražuolės archeologinę vietovę, Bražuolės piliakalnį ir Bražuolės pilkapyną, vad. Kapčiais (želdinių kraštovaizdžio formavimo kirtimai, atveriant kalvos siluetą nuo privažiavimo kelių pusių bei upelio slėnio vaizdus nuo piliakalnio, atkuriant vizualinius ryšius su senovės gyvenvieta ir pilkapynu, pilkapyno teritorijoje ir ant sampilų augančių medžių šalinimas, atkuriant teritorijoje žolinę dangą ir ją periodiškai šienaujant) bei kitus atokiau esančius kultūros paveldo objektus – pirmiausia Bedugnės kapinyną, Daniliškių piliakalnį (informacinių ženklų, nuorodų, takų, laiptų bei kitos infrastruktūros įrengimas, pasiekiamumo gerinimas).

12. Siekiant mažinti pakrančių vizualinę taršą ir atverti vizualinius ryšius Trakų pilių kultūriniame rezervate numatoma:

12.1. neįrengti naujų prieplaukų;

12.2. demontuoti laikinus statinius.

13. Trakų urbanistiniame draustinyje esančio nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos nuostatos ir priemonės:

13.1. Trakų senamiesčio kultūrinio kraštovaizdžio charakterio, susidedančio iš urbanistinių struktūrų bei atskirų architektūros vertybių, išsaugojimas, nepažeidžiant susiklosčiusios unikalios gamtinės aplinkos ir užstatymo dermės;

13.2. svarbiausių kultūros paminklų ir kultūros paveldo objektų (Trakų salos pilies komplekso (unikalus objekto kodas Kultūros vertybių registre (toliau – u. k.) 1020), Trakų pusiasalio pilies liekanų ir kitų statinių komplekso (u. k. 1021), Trakų Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo bažnyčios statinių komplekso (u. k. 31717) – dominančių išryškinimas, apsaugant jų aplinką ir apžvalgą nuo vizualinės taršos;

13.3. Bernardinų kalvos (kompleksinio kultūros paveldo objekto Trakų Šv. Mikalojaus Vyskupo bažnyčios ir bernardinų vienuolyno pastato liekanų ir senųjų kapinių, vad. Mažosiomis Rasomis (u. k. 1688), teritorija) sutvarkymas ir atgaivinimas, skelbiant architektūrinį konkursą sunaikintos urbanistinės struktūros atkūrimui, pritaikant kultūriniais ir rekreaciniais visuomenės poreikiams;

13.4. tradicinių karaimų namų architektūros, jai būdingų bruožų išsaugojimas ir atkūrimas, naudojant tinkamas tradicines medžiagas ir architektūrinius sprendimus;

13.5. sinagogos, totorių mečetės ant Dūdakalnio, Trakų vaivadų dvaro sodybos vietų pažymėjimas įrengiant atminties ženklą;

13.6. Skaisčiausios Dievo Motinos gimimo cerkvės su vienuolynu vietos pažymėjimas, pritaikymas lankyti;

13.7. Karaimų daržų struktūros atkūrimas teritorijos šiaurės vakarų dalyje;

13.8. sovietinio laikotarpio pastatų atnaujinimas užtikrinant architektūros kokybę, pagarbą istorinei aplinkai;

13.9. urbanistinės struktūros atkūrimas sunykusių istorinių statinių vietoje, nekuriant istorinių statinių imitacijų;

13.10. menkaverčių statinių ir priestatų griovimas sunykus jų funkcijai ir (ar) rekonstravimas mažinant matmenis bei gerinant estetinį vaizdą;

13.11. transporto srautų suvaldymas, nuoseklus automobilių stovėjimo vietų Trakų senamiesčio teritorijoje mažinimas;

13.12. teritorijos, kurių ar jose esančių atskirų pastatų pertvarkymui turi būti skelbiami architektūriniai konkursai:

13.12.1. Karaimų g. 56 – restoranas „Nendré“;

13.12.2. Karaimų g. 2 – buvęs restoranas „Galvė“;

13.12.3. Vytauto g. 33, 35, 37 – buvęs kino teatras, Trakų rajono savivaldybės administracijos pastatas, gyvenamasis namas;

13.12.4. Vytauto g. 63 – kultūros namai;

13.12.5. Birutės g. 24;

13.12.6. Birutės g. 35 – Trakų bernardinų vienuolyno pastato liekanų teritorija;

13.12.7. Skaisčiausios Dievo Motinos gimimo cerkvės su vienuolynu kalva prie Trakų autobusų stoties.

14. Senųjų Trakų urbanistiniame draustinyje esančio nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos nuostatos ir priemonės:

14.1. Senųjų Trakų gatvinio režinio kaimo užstatymo charakterio, susidedančio iš urbanistinių struktūrų, užstatymo bruožų ir atskirų architektūros vertybių, išsaugojimas;

14.2. Svarbiausių kultūros paminklų ir kultūros paveldo objektų (Senųjų Trakų Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai bei Šv. Benedikto bažnyčios ir benediktinų vienuolyno statinių komplekso (u. k. 1729), Senųjų Trakų piliavietės su papiliu (u. k. 30354) apsauga, dominančių išryškinimas, apžvalgos ir aplinkos bei vizualinės taršos užtikrinimas;

14.3. Tradicinės architektūros bruožų ir mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų išsaugojimas ir atkūrimas, naudojant tinkamas tradicines medžiagas ir architektūrinius sprendimus.

15. Užutrakio kraštovaizdžio draustinyje esančio nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos nuostatos ir priemonės:

15.1. kultūros paminklo Užutrakio dvaro sodybos (u. k. 785) kultūrinio kraštovaizdžio visumos, susidedančios iš ansamblio kompozicijos, atskirų pastatų ir statinių, vandens telkinių sistemos, aplinkotvarkos elementų, kultūrinių ir natūralių želdinių išsaugojimas, nepažeidžiant susiklosčiusios unikalios gamtinės aplinkos ir profesionalaus užstatymo dermės;

15.2. Užutrakio dvaro sodybos pastatų ir teritorijų gaivinimo tąsa, menkaverčių statinių griovimas, sutvarkytų pastatų įveiklinimo užtikrinimas;

15.3. kultūros paminklo Užutrakio dvaro sodybos parko (u. k. 24589), suprojektuoto prancūzų kraštovaizdžio architekto E. Andre, tvarkymas, atskleidžiant ir išryškinant E. Andre kūrybai būdingus vaizdų formavimo bruožus;

15.4. reguliariai ir profesionaliai vykdoma statinių, vandens telkinių ir želdinių priežiūra.

16. Užutrakio kraštovaizdžio draustinyje išskiriami du tvarkymo režimai:

16.1. autentiškos paskirties saugojimo režimas:

16.1.1. konservavimo-restauravimo pozonis (K) apima sakralinę sodybos dalį, kurioje saugomi visi išlikę autentiški Užutrakio dvaro sodybos elementai, šalinami nevertingi intarpai. Tvarkant dominuoja konservavimo ir restauravimo darbai, galimi pritaikymo darbai (išskyrus naujų pastatų statybą), galima naujų inžinerinių ir aplinkotvarkos statinių, reikalingų dvaro sodybos eksploatacijai užtikrinti, statyba;

16.1.2. restauravimo pozonis (R) apima reprezentacinę sodybos dalį, kurioje saugomi visi išlikę autentiški Užutrakio dvaro sodybos elementai, šalinami nevertingi intarpai. Tvarkant dominuoja restauravimo darbai, galimi atkūrimo darbai (išskyrus vertybės visumos atstatymą), pritaikymo darbai (išskyrus naujų pastatų statybą), galima naujų inžinerinių ir aplinkotvarkos statinių, reikalingų dvaro sodybos eksploatacijai užtikrinti, statyba. Disonuojančių su Užutrakio dvaro sodybos aplinka struktūros elementų (teritorijoje esančių kitų objektų) rekonstravimas didinant tūrį negalimas, išskyrus atvejus, kai jis pagrindžiamas tyrimų duomenimis;

16.2. tausojamojo naudojimo režimas su restauravimo-atkūrimo pozoniu (RA), apimančiu ūkinę sodybos dalį, kuriame saugomi visi išlikę autentiški Užutrakio dvaro sodybos elementai. Tvarkymo principas – autentiški struktūros elementai restauruojami, galimos visos atkūrimo ir pritaikymo darbų rūšys, reglamentuota ir draustinio steigimo tikslus atitinkanti naujų statinių statyba. Vykdam kitų statinių rekonstravimo darbus, esamas užstatymo tankis ir statinių aukštis gali būti didinamas ne daugiau negu 10 procentų.

17. Kraštovaizdžio tvarkymo zonų tvarkymo principai:

17.1. reguliuojamos apsaugos kraštovaizdžio tvarkymo zona (KOr) nustatoma valstybės saugomų kultūros paveldo objektų teritorijose, kuriose tikslinga palaikyti tradicines (įprastas) naudojimo formas, užtikrinančias nustatytosios vertės išsaugojimą, ir gerinti šių vertybių eksponavimo sąlygas;

17.2. reguliuojamos apsaugos kraštovaizdžio tvarkymo pozonis (KOr*) nustatomas registrinių (pradinės apsaugos) kultūros paveldo objektų teritorijose, kuriose nebūtina nustatyti konservacinę žemės paskirtį, tačiau tikslinga palaikyti tradicines (įprastas) ar minimaliai keičiančias vertingąsias savybes naudojimo formas, užtikrinančias nustatytosios vertės išsaugojimą ir objektų naudojimą (pritaikymą), gerinti šių vertybių eksponavimo sąlygas;

17.3. pavieniai kultūros paveldo objektai, esantys didesnio ar kompleksinio kultūros paveldo objekto teritorijoje, yra priskiriami šio objekto pagrindu suformuotai kraštovaizdžio tvarkymo zonai ar pozoniui ir atskirai nėra detalizuojami. Jų tvarkymą reglamentuoja atitinkamai kraštovaizdžio tvarkymo zonai (pozoniui) nustatyti tvarkymo plano reglamentai arba individualūs apsaugos reglamentai;

17.4. kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) kraštovaizdžio tvarkymo zona, nustatyta Trakų senamiesčio ir Senujų Trakų kaimo istorinės dalies teritorijose, kurioje užstatymas yra vertingoji savybė, tvarkoma konservuojant, restauruojant, pritaikant urbanistinę struktūrą, nepažeidžiant teritorijos užstatymo tipo ir išsaugant užstatymo bruožus. Joje:

17.4.1. vykdomi visi tvarkomieji paveldosaugos ir tvarkomieji statybos darbai, užtikrinantys Trakų senamiesčio ir Senujų Trakų kaimo istorinės dalies vertingųjų savybių išsaugojimą;

17.4.2. neleidžiama statyba, pažeidžianti vietoves kaip vientisus urbanistinius ir architektūrinius kompleksus ir jų tradicinius ryšius su gamtine aplinka. Transformuojant esamą ir formuojant naują užstatymą, būtina vadovautis nustatytais konkrečios pozonios užstatymo tipo ir bruožų parametrais. Šie parametrai gali būti viršijami tik remiantis istorinių, ikonografinių, archeologinių ir (ar) architektūros raidos tyrimų duomenimis;

17.4.3. draudžiamas kilnojamųjų daiktų, neatitinkančių nacionalinio parko steigimo tikslų ir naudojamų apgyvendinimui, nakvynei, darbui, prekybai ar paslaugoms teikti, įrengimas, išskyrus konkrečių renginių, vykdomų darbų ar tyrimų metu.

17.5. kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zona, nustatyta Trakų senamiesčio ir Senųjų Trakų kaimo teritorijose, kuriose užstatymas nėra vertingoji savybė. Šioje zonoje pagrindinis išsaugojimo objektas yra miesto ar kaimo plano struktūra ar jos elementai, o užstatymas gali būti transformuojamas, priartinant jį prie istorinei miesto daliai būdingų parametrų. Joje:

17.5.1. vykdomi užstatymo transformavimo darbai turi užtikrinti urbanistiniu požiūriu vertingo gatvių tinklo ir kitų planinės struktūros elementų išsaugojimą;

17.5.2. transformuojant esamą ir formuojant naują užstatymą, būtina vadovautis užstatymo reikalavimais, nustatytais konkrečiam pozoniui;

17.5.3. neleidžiama statyba, pažeidžianti vietoves kaip vientisus urbanistinius ir architektūrinius kompleksus ir jų tradicinius ryšius su gamtine aplinka. Transformuojant esamą ir formuojant naują užstatymą, būtina vadovautis nustatytais konkrečios pozonios užstatymo tipo ir bruožų parametrais. Šie parametrai gali būti viršijami tik remiantis istorinių, ikonografinių, archeologinių ir (ar) architektūros raidos tyrimų duomenimis.

17.5.4. kilnojamieji daiktai ir laikini statiniai gali būti įrengiami tik suderinus su Kultūros paveldo departamentu prie Kultūros ministerijos (toliau – Departamentas) ir Trakų istorinio nacionalinio parko direkcija;

18. Bendrieji paveldosaugos reikalavimai:

18.1. Kultūros paveldo objektų ir vietovių vertingųjų savybių apsauga užtikrinama šiomis priemonėmis:

18.1.1. atliekant archeologinius tyrimus archeologinių vertingųjų savybių pobūdį turinčiuose objektuose prieš tvarkomuosius paveldosaugos, tvarkomuosius statybos ir (ar) kitus darbus, kurių metu vykdomi žemės judinimo darbai, o XIX–XX a. pasipriešinimų, ginkluotų konfliktų, jų metu žuvusių žmonių laidojimo vietose, neveikiančiose ar riboto naudojimo kapinėse – prieš atliekant žemės judinimo darbus;

18.1.2. nekeičiant susiklosčiusio reljefo, išskyrus tyrimais pagrįstus tvarkomuosius paveldosaugos darbus;

18.1.3. dominuojančio archeologinio, memorialinio, istorinio, mitologinio vertingųjų savybių pobūdžio objektuose – išsaugant neužstatytas erdves komplekso teritorijoje ir užtikrinančias jo apžvalgą, atliekant nepageidaujamų želdinių, pomiškio, trukdančių apžvelgti, blokuojančių vizualinius ryšius ir (ar) fiziškai žeidžiančių objektus, šalinimą, žolės dangos įsėjimą ir priežiūrą;

18.1.4. dominuojančio architektūrinio vertingųjų savybių pobūdžio objektuose – saugant architektūros bruožus ir elementus, planinę ir tūrinę erdvinę struktūrą, vizualines ašis, želdinimo principus, spalvinį ir apdailos medžiagų autentiškumą.

18.2. Kultūros paveldo objektų ir vietovių tinkamas naudojimas ir pritaikymas užtikrinami taikant šias priemones:

18.2.1. parengiant ir taikant efektyvią transporto srautų ir stovėjimo vietų valdymo sistemą;

18.2.2. šalinant menkaverčius statinius ir kilnojamuosius objektus, sudarančius vizualinę taršą;

18.2.3. tvarkant aplinką (takai, keliai, privažiavimai, vandens telkiniai, želdiniai, mažieji kraštovaizdžio architektūros elementai). Įrengiant dangas, mažosios architektūros ir infrastruktūros elementus, labai svarbi jų dermė su istorine aplinka ir stilistinis vientisumas visoje vietovės teritorijoje, todėl rekomenduojama priimti atskirą norminį teisės aktą, reglamentuojantį teritorijos tvarkymą;

18.2.4. reglamentuojant išorinės reklamos ir kitų kilnojamųjų daiktų, įskaitant prekybos ir paslaugų įrangą, apipavidalinimą, kad jie neužgožtų kultūros paveldo objektų, Trakų senamiesčio ir Senųjų Trakų kaimo vertingųjų savybių, nepažeistų jų vizualinio integralumo;

18.2.5. nedarant žalos kultūros paveldo objektų vertingosioms savybėms, užtikrinti aplinkos prieinamumą vyresnio amžiaus ir riboto judumo žmonėms;

18.2.6. kultūros paveldo objektų ir kitų istorinių statinių pritaikymo naudoti principai priklauso nuo šių objektų reikšmingumo ir vertingųjų savybių pobūdžio:

18.2.6.1. pritaikymas naudoti gali būti vykdomas kuo mažiau keičiant kultūros paveldo objektų vertingąsias savybes, istorinių statinių išvaizdą;

18.2.6.2. atliekant tvarkomuosius statybos darbus ypatingas dėmesys turi būti skiriamas su autentiškomis suderinamoms medžiagoms naudoti ir vizualiniam integralumui išsaugoti. Jei įvertinama, kad rekonstravimo darbai yra būtini ir tik minimaliai pakeis kultūros paveldo objekto vertingąsias savybes, parenkant rekonstravimo kryptį, prioritetas yra teikiamas naujo priestato mažiausiai iš viešųjų erdvių matomoje pastato dalyje statybai, kuo mažiau veikiant autentiškas struktūras be intervencijos į esamo pastato architektūrą. Pastatų apdailos ir stoglangių įrengimą tikslinga reglamentuoti atskiru norminiu teisės aktu;

18.2.6.3. nauja statyba galima tik neužgožiant kultūros paveldo objekto. Naujas statinys reikalingas kultūros paveldo objekto naudojimui užtikrinti, turi būti mažesnio aukščio ir tūrio negu kultūros paveldo objektas, ramių, prigesintų spalvų ir medžiagų, foninės (neutralios) architektūros, komponuojamas už kultūros paveldo objekto (žiūrint nuo įėjimo ar privažiavimo kelio, pagrindinių apžvalgos taškų);

18.2.6.4. dominuojančio archeologinio, memorialinio, istorinio, mitologinio vertingųjų savybių pobūdžio objektai (išskyrus archeologijos objektus, kurių teritorijos sutampa su kitokio vertingųjų savybių pobūdžio objektais ar vietovėmis) gali būti pritaikomi tik moksliniams, pažintiniams, mokomiesiems tikslams ir lankyti: gali būti įrengiami takai, laiptai, pandusai, informaciniai stendai, atokvėpio vietos ir pan.;

18.2.6.5. dominuojančio architektūrinio vertingųjų savybių pobūdžio objektuose galimas pritaikymas šiuolaikiniams poreikiams, naudojant objektą autentiška paskirtimi ir (ar) pritaikymas keičiant paskirtį. Prioritetas teikiamas paskirčiai, kuri yra autentiška arba artima autentiškai, nereikalauja ar reikalauja minimalių pastato planinės struktūros, išvaizdos, aplinkos pertvarkymų;

18.2.6.6. kompleksiniuose kultūros paveldo objektuose nauja paskirtis ir jai keliami reikalavimai neturi suardyti komplekso vientisumo;

18.2.6.7. draudžiama komplekso teritoriją fiziškai ir (ar) vizualiai dalinti istoriškai nepagrįstomis tvoromis, želdiniais, barjeriais ir (ar) kitomis priemonėmis;

18.2.6.8. atsinaujinantieji energijos šaltiniai, energijos iš atsinaujinančiųjų išteklių gamybos įrenginiai ir kiti inžineriniai įrenginiai gali būti įrengiami tik integruojant juos į kitus

(kultūrinės vertės neturinčius) statinius ar mažuosius kraštovaizdžio architektūros elementus, kad šie nepažeistų objekto vizualinio integralumo arba taip, kad jie būtų neapžvelgiami iš nustatytų apžvalgos taškų, saugomose panoramose, perspektyvose, išsklotinėse, nuo takų, kelių, viešųjų erdvių ar pro visuomenei prieinamų kultūros paveldo objektų patalpų langus.

18.3. konkretūs saugomų pavienių ir kompleksinių nekilnojamojo kultūros paveldo objektų apsaugos ir pritaikymo reikalavimai gali būti nustatyti individualiuose apsaugos reglamentuose;

18.4. kultūros paveldo objektų ir vietovių vertingosios savybės nurodytos Nekilnojamojo kultūros paveldo vertinimo tarybų (toliau – NKPVT) aktuose. Pakitus NKPVT aktų duomenims, atitinkamai adaptuojamas šių sprendinių taikymas, išsaugant visas naujai nustatytas vertingąsias savybes, pagal NKPVT aktus nustatant pastatų apsaugos statusą ir teritorijos užstatymo tipą bei jam taikomus paveldosaugos reikalavimus, nustatytus šiuo specialiuoju planu;

18.5. iki planavimo schemos patvirtinimo patvirtintuose teritorijų planavimo dokumentuose nustatytais reglamentais, įskaitant didesnius nei šiame plane nurodyti užstatymo parametrai, galima vadovautis, kol galioja šie dokumentai.

19. Paveldosaugos reikalavimai (teritorinės apsaugos priemonės) Trakų urbanistiniame draustinyje:

19.1. Trakų senamiesčio vertingųjų savybių apsauga užtikrinama taikant toliau nurodytus konkrečius reglamentus, kuriuose detalizuoti paveldosaugos reikalavimai urbanistinės struktūros ir jos sudedamųjų dalių (plano, tinklo, turinės erdvinės struktūros, reljefo, kvartalų, gatvių trasų ir dangų, aikščių, išsklotinių ir dominančių, užstatymo tipų ir bruožų, juos atitinkančių pastatų ir mažosios architektūros elementų) apsaugai. Veikla Trakų senamiestyje vykdoma:

19.1.1. prioritetą teikiant teritorijų, kuriose užstatymas nėra vertingoji savybė ir (ar) yra pakitęs, pertvarkymui;

19.1.2. keičiant esamą ir formuojant naują užstatymą, tvarkant aplinką pagal konkrečius Trakų senamiesčio teritorijoje ir užstatymo tipo pozonyje nustatytus paveldosaugos reikalavimus.

19.2. saugoma linijinė plano struktūra – gatvių tinklas, turgaus aikštė, kvartalų ribos;

19.3. saugoma nevienalytė turinė erdvinė struktūra, sudaryta iš kultūros paveldo objektų, urbanistinės struktūros statinių bei urbanistinės struktūros statinių, turinčių vertingųjų savybių požymių, formuojančių gyvenamosios zonos mažaaukštį medinį užstatymą su jo fone dominuojančiais mūro gynybiniais ir kulto pastatais – Pusiasalio pilies liekanomis su dominikonų vienuolyno pastatu kyšulyje tarp Galvės ir Bernardinų ežerų, Salos pilimi vienoje iš Galvės ežero salų, Švč. M. Marijos Apsilankymo parapinė bažnyčia bei Skaisčiausios Dievo Motinos gimimo stačiatikių cerkve, pastatytomis ant aukštumų Trakų senamiesčio centrinėje dalyje, medine kenesa pusiasalio šiaurinėje dalyje, Šv. Mikalojaus Vyskupo bažnyčios ir bernardinų vienuolyno pastato liekanų, ir senųjų kapinių, vad. Mažosiomis Rasomis, kompleksu, pusiasalio pietinėje dalyje, urbanistinei struktūrai reikšmingomis karaimų senosiomis kapinėmis Užtiltėje, Totoriškių ežero šiaurės vakarinėje pakrantėje, gamtiniais elementais – reljefu, želdiniais, vandens telkiniais, darniai sąveikaujančiais su senąja Trakų architektūra; užstatymo tipai, nurodyti NKPVT akte; atviros erdvės – aikštė su šv. Jono Nepomuko koplytstulpiu, senosios karaimų kapinės, skersinės Vytauto, Birutės, Trakų, Karaimų, Kęstučio gatvėms, su atsiveriančiais vaizdais į ežerus ir apylinkes, taip pat į Salos pilį; tilto į Karaimų salą prieigos atvira erdvė;

19.4. visais atvejais, kai planuojama formuoti naujus žemės sklypus, dalinti ar sujungti esamus, jų ribos nustatomos pagal istorines žemės sklypų ribas;

19.5. saugomi NKPVT akte nurodyti užstatymo bruožai;

19.6. saugomi gamtiniai elementai – kalvotas reljefas, Totoriškių, Galvės ir Lukos ežerų krantų linijos, Trakų senamiesčio šiaurinę dalį ribojančių Totoriškių ir Galvės ežerų dalys, Galvės ežero salos: Pilies, Karaimų, Bažnyčinės, Pustelninko, pakrančių apželdinimo lapuočių ir spygliuočių medžių grupėmis, eilėmis pobūdis, salų ir Užtiltės teritorijos mišrūs želdynų masyvai, grupės, sklypų apsodinimo vaismedžių sodais pobūdis, gatvių želdiniai, lapuočių medžių eilės, kultūrinis sluoksnis. Pritaikant naudoti, kuo mažiau keičiami gatvių, atvirų erdvių, žemės valdų paviršiaus nuolydžiai;

19.7. saugomos panoramos, siluetai ir perspektyvos, pažymėti NKPVT akte, draudžiama mažinti dominančių apžvelgiamumą. Statant naujus ar rekonstruojant statinius, kurių aukštis didesnis negu 8,5 m, būtina įvertinti jų poveikį iš tvarkymo plano brėžinio 3 lape pažymėtų perspektyvų ir apžvalgos taškų, aktualių statybos vietai, pateikiant projektuose grafinę medžiagą, kurioje matytųsi projektuojamo objekto vizualinis poveikis. Išsaugomi gatvių ir ežerų vizualiniai ryšiai, pažymėti tvarkymo plano brėžinio 3 lape, draudžiama juos užstatyti ar aklinau apželdinti;

19.8. saugomos išsklotinės, pažymėtos NKPVT akte: į išsklotines patenkančių pastatų užstatymo bruožai (išskyrus tai, kas NKPVT akte išskirta kaip nevertinga), užstatymo linija, aukštingumas, aukštis gali būti keičiami tik tyrimų duomenimis arba keičiant nebūdingus elementus, apdailą į atitinkančius Trakų senamiesčio užstatymo bruožus. Urbanistinės struktūros ir kitų statinių aukštis gali būti keičiamas iki 5 % iki kraigo, neviršijant užstatymo tipo parametrų;

19.9. saugomos NKPVT akte nurodytos istorinės gatvių dangos ar jų fragmentai;

19.10. bendrieji reikalavimai pastatams pagal NKPVT akte nurodytą pastato statusą:

19.10.1. kultūros paveldo objektai – galimi visi tvarkomieji paveldosaugos darbai ir pritaikyti reikalingi tvarkomieji statybos darbai, vykdomi minimaliai keičiant vertingąsias savybes;

19.10.2. urbanistinės struktūros statiniai, turintys vertingųjų savybių požymių – prieš projektuojant, vykdant tvarkomuosius paveldosaugos ir (ar) tvarkomuosius statybos darbus vertingųjų savybių požymių turinčiuose urbanistinės struktūros statiniuose, kurie darytų įtaką potencialioms jų vertingosioms savybėms, būtina kreiptis į Departamento teritorinį skyrių dėl statinio statuso patikslinimo. Vadovaujantis priimtu sprendimu, toliau statiniui taikomi reikalavimai, numatyti kultūros paveldo objektams, urbanistinės struktūros statiniams arba kitiems statiniams;

19.10.3. urbanistinės struktūros statiniai – galimi remonto ir rekonstravimo darbai, išlaikant ir (ar) suteikiant vietovės ir konkretaus pozonio užstatymo tipą ir bruožus, išsaugant autentiškus elementus. Rekonstravimo atvejais prioritetas teikiamas naujo priestato statybai mažiausiai iš viešųjų erdvių matomoje pastato dalyje. Istorinių urbanistinės struktūros statinių (statytų iki 1940 m.) aukštingumas nedidinamas, aukštis iki kraigo gali būti didinamas, tačiau neviršijant konkrečiam pozoniui nustatytų parametrų;

19.10.4. kiti statiniai – galimi visų rūšių tvarkomieji statybos darbai, nepažeidžiant kultūros paveldo vietovės vertingųjų savybių, laikantis bendrųjų vietovės pritaikymo ir detalizuotų paveldosaugos reikalavimų, nurodytų konkretaus užstatymo tipo pozoniui. Pastatai, kurie nėra pažymėti NKPVT akte, yra laikomi kitais statiniais;

19.10.5. naujų statinių statyba galima nepažeidžiant kultūros paveldo vietovės vertingųjų savybių, laikantis bendrųjų vietovės pritaikymo ir detalizuotų paveldosaugos reikalavimų, nurodytų sprendiniuose konkrečiam pozoniui;

19.10.6. rekonstruojamų kitų ir statomų naujų statinių aukštis negali viršyti maksimalaus esamų pastatų aukščio gatvės atkarpoje tarp sankryžų, o pastato užstatymo linija ir orientacija ilguoju kraštu ar galu palei gatvę parenkama pagal vyraujančią toje gatvės atkarpoje;

19.10.7. remontuojant ar rekonstruojant kitus statinius ar statant naujus kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) kraštovaizdžio tvarkymo zonose, privaloma atitiktis būdingiems istorinio užstatymo tūriniais erdviniais parametrams. Istorinių užstatymo bruožų neatitinkantys esami pastatų elementai (pavyzdžiui, plokšti stogai) gali būti paliekami, jeigu projektu atitinkama pastato dalis nėra keičiama ją pertvarkant. Kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zonose leidžiama šiuolaikinė tūrinė išraiška, neviršijant nustatytų aukščio ir tankio parametrų, išvengiant naujų statinių dominavimo aplinkoje;

19.10.8. statant laikinus statinius, būtina užtikrinti jų stilistinį integralumą ir architektūros kokybę, vadovautis bendraisiais reikalavimais statinių apdailai.

19.11. Bendrieji reikalavimai statinių išorės apdailai ir stalių gaminiais:

19.11.1. istorinių statinių, statytų iki 1940 m., išlikę autentiški stalių gaminiai (langai, durys, prieangiai ir kt.) saugomi juos restauruojant arba remontuojant. Negrįžtamai sunykę elementai atkuriami. Prioritetas teikiamas tradicinėms technologijoms, stalių gaminiai – mediniai;

19.11.2. visų istorinių statinių, statytų iki 1940 m., išorės apdailos medžiagos, elementai ir jų savybės (rūšis, profilis, matmenys ir t. t.), spalvinis sprendimas parenkami pagal natūros tyrimų duomenis. Jei autentiški natūros tyrimų šaltiniai neišlikę, remiamasi ikonografinė medžiaga ir istoriniais tyrimais (duomenimis), jų nesant – parenkamos konkrečiai Trakų senamiesčio daliai būdingos medžiagos ir spalvinis sprendimas. Reikalavimas atlikti tyrimus netaikomas, jeigu apdaila atnaujinama šiuo metu esamomis medžiagomis ir spalva, būdingomis Trakų senamiesčiui;

19.11.3. po 1940 m. statytų ir naujai statomų statinių išorės apdailai parenkamos Trakų senamiesčiui būdingos medžiagos ir spalvinis sprendimas. Neleistinas imitacinių ir nebūdingų medžiagų naudojimas (čerpių imitacijos skardos lakštų, plastikinių dailylenčių, laminuotų, plastifikuotų, metalinių apdailos plokščių, akmens imitacijos keraminių plytelių ir pan.), kaminų mūro vientisas apskardinimas, netradicinės, ryškios ar blizgios spalvos;

19.11.4. šiltinant istorinius pastatus, turi būti išlaikytos ar atkurtos istorinės apdailos medžiagos ir spalvinis sprendimas, langų ir durų įgilinimas fasade (ne daugiau negu 5 cm didesnis, negu buvo iki šiltinimo).

19.12. saugomi (nevertingo užstatymo teritorijose transformuojami) užstatymo tipai ir bruožai. Nustatytos šios skirtingo reglamentavimo teritorijos:

19.12.1. KOr, KOr*, KGn – kultūros paveldo objektų teritorijos, tvarkomos pagal individualius apsaugos reglamentus ir kultūros paveldo apsaugos kryptis bei priemones;

19.12.2. kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose užstatymas yra vertingoji savybė. Užstatymo parametrai nustatomi pagal užstatymo tipą, nurodytą NKPVT akte:

19.12.2.1. atskirai stovinčių statinių (GEk-A);

19.12.2.2. gamtinių elementų (GEk-G);

19.12.2.3. miesto vilų laisvo (GEk-MV);

- 19.12.2.4. perimetrinio reguliaraus valdos (GEk-P);
- 19.12.2.5. sodybinio miestelių netaisyklingo (GEk-S);
- 19.12.2.6. sodybinio miestelių perimetrinio (GEk-SP);
- 19.12.2.7. viešųjų (atvirų) erdvių (GEk-V).

19.12.3. kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose užstatymas nėra vertingoji savybė. Užstatymo parametrai nustatomi pagal aplink dominuojantį vertingą užstatymo tipą ir esamą užstatymą:

- 19.12.3.1. sodybinio miestelių netaisyklingo (GEp-S);
- 19.12.3.2. sodybinio miestelių perimetrinio (GEp-SP);
- 19.12.3.3. viešųjų (atvirų) erdvių (GEp-V);
- 19.12.3.4. miesto vilų laisvo (GEp-MV);
- 19.12.3.5. perimetrinio (GEp-P);
- 19.12.3.6. gamtinių elementų (GEp-G);

19.12.3.7. laisvo planavimo (GEp-L1, GEp-L2, GEp-L3, GEp-L4, GEp-L5, GEp-L6, GEp-L7).

19.12.4. jei istoriškai susiklostę esami užstatymo parametrai viršija būdingus priskirtam užstatymo tipui, jie nebegali būti didinami.

19.13. detalizuoti Trakų senamiesčio paveldosaugos reikalavimai kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) ir kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zonose pateikiami tvarkymo plano brėžinio 3 lape.

20. Paveldosaugos reikalavimai (teritorinės apsaugos priemonės) Senujų Trakų urbanistiniame draustinyje ir Senujų Trakų archeologiniame draustinyje:

20.1. Senujų Trakų kaimo ir atskirų kultūros paveldo objektų vertingųjų savybių apsauga užtikrinama taikant konkrečius reglamentus, kuriuose detalizuoti paveldosaugos reikalavimai urbanistinės struktūros ir jos sudedamųjų dalių apsaugai. Veiklos plėtojimas Senujų Trakų kaimo istorinėje dalyje vykdomas:

20.1.1. prioritetą teikiant teritorijoms, kuriose užstatymas nėra vertingoji savybė ir (ar) yra pakitęs, pertvarkyti;

20.1.2. keičiant esamą ir formuojant naują užstatymą, tvarkant aplinką pagal teritorijai ir konkretiems pozoniams nustatytus paveldosaugos reikalavimus.

20.2. saugoma XIX a. pab.–XX a. I p. valakinio gatvinio dvipusio rėžinio kaimo su laisvo sodybinio planavimo elementais planinė struktūra – gatvių tinklas ir trasos, geležinkelio trasa, istorinių sklypų ribos (sodybiniai rėžiai, statmeni Trakų gatvei), atviros erdvės;

20.3. visais atvejais, kai planuojama formuoti naujus žemės sklypus, dalinti ar sujungti esamus, jų ribos nustatomos pagal istorines žemės sklypų ribas;

20.4. saugoma tūrinė erdvinė struktūra, sudaryta iš nekilnojamojo kultūros paveldo objektų, urbanistinės struktūros statinių bei urbanistinės struktūros statinių, turinčių vertingųjų savybių požymių, formuojančių vyraujančią sodybinį užstatymą su atviromis erdvėmis, pietinėje dalyje dominuojančiais Senujų Trakų Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai bei Šv. Benedikto bažnyčios ir benediktinų vienuolyno statinių komplekso (u. k. 1729) pastatais ir juos supančiais gamtiniais elementais;

20.5. saugomi NKPTV akte nurodyti užstatymo tipų (sodybinio kaimo gatvinio, sodybinio kaimo padriko, komponentinio sutelkto, infrastruktūros) bruožai;

20.6. saugomi gamtiniai elementai – reljefas, buvusi ežero vieta (užpelkėjusi), kultūrinis sluoksnis;

20.7. saugomos panoramos ir perspektyvos, pažymėtos NKPVT akte, draudžiama mažinti dominančių apžvelgiamumą. Statant naujus ar rekonstruojant statinius, kurių aukštis didesnis negu 7,0 m, būtina įvertinti jų poveikį iš tvarkymo plano brėžinio 4 lape pažymėtų perspektyvų ir apžvalgos taškų, aktualių statybos vietai, pateikiant projektuose grafinę medžiagą, kurioje matytųsi projektuojamo objekto vizualinis poveikis;

20.8. saugomos išsklotinės, pažymėtos NKPVT akte: į išsklotines patenkančių pastatų užstatymo bruožai (išskyrus tai, kas NKPVT akte išskirta kaip nevertinga), užstatymo linija, aukštingumas, aukštis gali būti keičiami tik tyrimų duomenimis arba keičiant nebūdingus elementus, apdailą į atitinkančius Senųjų Trakų kaimo užstatymo bruožus. Urbanistinės struktūros ir kitų statinių aukštis gali būti keičiamas iki 5 % iki kraigo, neviršijant užstatymo tipo parametrų;

20.9. bendrieji reikalavimai pastatams pagal NKPVT akte nurodytą pastato statusą:

20.9.1. kultūros paveldo objektai – galimi visi tvarkomieji paveldosaugos darbai ir pritaikyti reikalingi tvarkomieji statybos darbai, vykdomi minimaliai keičiant vertingąsias savybes;

20.9.2. urbanistinės struktūros statiniai, turintys vertingųjų savybių požymių – prieš projektuojant ir vykdant tvarkomuosius paveldosaugos ir (ar) tvarkomuosius statybos darbus vertingųjų savybių požymių turinčiuose objektuose, kurie darytų įtaką potencialioms vertingosioms savybėms, būtina kreiptis į Departamento teritorinį skyrį dėl statinio statuso patikslinimo. Vadovaujantis priimtu sprendimu, toliau objektui taikomi reikalavimai kaip kultūros paveldo objektams, urbanistinės struktūros statiniams arba kitiems statiniams;

20.9.3. urbanistinės struktūros statiniai – galimi remonto ir rekonstravimo darbai, išlaikant ir (ar) suteikiant vietovės ir konkretaus pozonio užstatymo tipą ir bruožus, išsaugant autentiškus elementus. Rekonstravimo atvejais prioritetas teikiamas naujo priestato statybai mažiausiai iš viešųjų erdvių matomoje pastato dalyje. Istorinių urbanistinės struktūros statinių (statytų iki 1940 m.) aukštingumas nedidinamas, aukštis iki kraigo gali būti didinamas, tačiau neviršijant pozoniui nustatytų parametrų;

20.9.4. kiti statiniai – galimi visų rūšių tvarkomieji statybos darbai, nepažeidžiant kultūros paveldo vietovės vertingųjų savybių, laikantis bendrųjų kultūros paveldo vietovės pritaikymo ir detalizuotų paveldosaugos reikalavimų, nurodytų konkretaus užstatymo tipo pozoniui. Pastatai, kurie nėra pažymėti NKPVT akte, laikomi kitais statiniais;

20.9.5. naujų statinių statyba galima nepažeidžiant kultūros paveldo vietovės vertingųjų savybių, laikantis bendrųjų kultūros paveldo vietovės pritaikymo ir detalizuotų paveldosaugos reikalavimų, nurodytų konkrečiam pozoniui;

20.9.6. rekonstruojamų kitų ir statomų naujų statinių aukštis negali viršyti maksimalaus esamų pastatų aukščio gatvės atkarpoje tarp sankryžų, o pastato užstatymo linija ir orientacija ilguoju kraštu ar galu palei gatvę parenkama pagal vyraujančią toje gatvės atkarpoje;

20.9.7. remontuojant, rekonstruojant kitus statinius ir statant naujus statinius kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) kraštovaizdžio tvarkymo zonose, privaloma atitiktis būdingiems istorinio užstatymo tūriniais erdviniais parametrams. Istorinių užstatymo bruožų neatitinkantys esami pastatų elementai (pavyzdžiui, plokšti stogai) gali būti paliekami, jei projektu atitinkama pastato dalis nėra keičiama ją pertvarkant. Kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zonose gali būti šiuolaikinė tūrinė išraiška, neviršijant nustatytų aukščio ir tankio parametrų, išvengiant naujų statinių dominavimo aplinkoje;

20.9.8. statant laikinus statinius, būtina užtikrinti jų stilistinį integralumą ir architektūros kokybę, vadovautis teritorijoje taikomais bendraisiais reikalavimais statinių apdailai.

20.10. bendrieji reikalavimai statinių išorės apdailai ir stalių gaminiais:

20.10.1. visų istorinių statinių, statytų iki 1940 m., išlikę autentiški stalių gaminiai (langai, durys, prieangiai ir kt.) saugomi juos restauruojant arba remontuojant. Negrižtamai sunykę elementai atkuriami. Prioritetas teikiamas tradicinėms technologijoms, stalių gaminiai – mediniai;

20.10.2. visų istorinių statinių, statytų iki 1940 m., išorės apdailos medžiagos, elementai ir jų savybės (rūšis, profilis, matmenys ir t. t.), spalvinis sprendimas parenkami pagal natūros tyrimų duomenis. Jei autentiški natūros tyrimų šaltiniai neišlikę, remiamasi ikonografinė medžiaga ir istoriniais tyrimais (duomenimis), jų nesant – parenkamos kaimui būdingos medžiagos ir spalvinis sprendimas. Reikalavimas atlikti tyrimus netaikomas, jei apdaila atnaujinama šiuo metu esamomis medžiagomis ir spalva, atitinkančiomis būdingus Senujų Trakų kaimui;

20.10.3. po 1940 m. statytų ir naujai statomų statinių išorės apdailai parenkamos Senujų Trakų kaimui būdingos medžiagos ir spalvinis sprendimas. Neleistinas imitacinių ir nebūdingų medžiagų naudojimas (čerpių imitacijos skardos lakštų, plastikinių dailienčių, laminuotų, plastifikuotų apdailos plokščių, akmens imitacijos keraminių plytelių ir pan.), kaminų mūro vientisas apskardinimas, netradicinės, ryškios ar blizgios spalvos;

20.10.4. šiltinant istorinius pastatus, turi būti išlaikytos ar atkurtos istorinės apdailos medžiagos ir spalvinis sprendimas, langų ir durų įgilinimas fasade (ne daugiau negu 5 cm didesnis, negu buvo iki šiltinimo).

20.11. saugomi (nevertingo užstatymo teritorijose transformuojami) užstatymo tipai ir bruožai. Nustatytos šios skirtingo reglamentavimo teritorijos:

20.11.1. KOr – kultūros paveldo objektų teritorijos, tvarkomos pagal individualius apsaugos reglamentus ir kultūros paveldo apsaugos kryptis ir priemonės;

20.11.2. kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose užstatymas yra vertingoji savybė. Užstatymo parametrai nustatomi pagal užstatymo tipą, nurodytą NKPVT akte:

20.11.2.1. sodybinio kaimo gatvinio (GEk-Skg);

20.11.2.2. sodybinio kaimo padriko (GEk-Skp);

20.11.2.3. sodybinio kaimo padriko su archeologiniu paveldu (GEk-SkpA);

20.11.2.4. gamtinių elementų (GEk-G);

20.11.2.5. gamtinių elementų su archeologiniu paveldu (GEk-GA);

20.11.2.6. viešųjų (atvirų) erdvių (GEk-V);

20.11.2.7. viešųjų (atvirų) erdvių su archeologiniu paveldu (GEk-VA);

20.11.2.8. infrastruktūros (GEk-Inf).

20.11.3. kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zonos, kuriose užstatymas nėra vertingoji savybė. Užstatymo parametrai nustatomi pagal aplink dominuojantį vertingą užstatymo tipą ir esamą užstatymą:

20.11.3.1. sodybinio kaimo gatvinio užstatymo (GEp-Skg);

20.11.3.2. sodybinio kaimo padriko (GEp-Skp);

20.11.3.3. sodybinio kaimo padriko su archeologiniu paveldu (GEp-SkpA);

20.11.3.4. viešųjų (atvirų) erdvių (GEp-V);

20.11.3.5. gamtinių elementų (GEp-G);

20.11.3.6. laisvo planavimo (GEp-L).

20.11.4. kraštovaizdžio tvarkymo pozoniuose GEk-GA, GEk-SkpA, GEk-VA, GEp-SkpA vykdant tvarkymo ar statybos darbus būtina išsaugoti archeologinio vertingųjų savybių pobūdžio kultūros paveldo objektų vertingąsias savybes;

20.11.5. jei istoriškai susiklostę esami užstatymo parametrai viršija būdingus priskirtam užstatymo tipui, jie nebegali būti didinami.

20.12. detalizuoti Senųjų Trakų kaimo istorinės dalies paveldosaugos reikalavimai kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) ir kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zonose pateikiami tvarkymo plano brėžinio 4 lape.

21. Paveldosaugos reikalavimai (teritorinės apsaugos priemonės) Užutrakio kraštovaizdžio draustinyje:

21.1. Užutrakio dvaro sodybos vertingųjų savybių apsauga užtikrinama:

21.1.1. saugant plano struktūrą, tūrinę erdvinę kompoziciją, kurią formuoja išlikę dvaro sodybos pastatai, statiniai, parkas su išvystyta vandens telkinių sistema, susisiekimo trasos;

21.1.2. saugant gamtinius elementus – reljefą, želdynus ir želdinius (medžių alėjos, eilės, pavieniai medžiai, jų grupės), tvenkinius, pylimą;

21.1.3. saugant takų, kelių trasas ir dangas, prieplaukų ir pralaidų vietas;

21.1.4. saugant ir tvarkant vertingus dvaro laikotarpio statinius, sunykusius istorinius statinius atkuriant pagal tyrimų duomenis;

21.2. teritorijos ir vertingų statinių tvarkymo darbai vykdomi pagal tyrimų duomenis.

V SKYRIUS GAMTOS APSAUGOS KRYPTYS IR PRIEMONĖS

22. Pagrindinės nacionalinio parko gamtos apsaugos kryptys:

22.1. biologinės įvairovės išsaugojimas;

22.2. pažeistų gamtinių objektų ir kompleksų atkūrimas;

22.3. tradicinio kraštovaizdžio bruožų išsaugojimas.

23. Siekiant išsaugoti nacionalinio parko biologinę įvairovę, numatomos priemonės:

23.1. atkuriamos ir palaikomos (ganamos, šienaujamos), nepersėjamos, nesuariamios ir neužsodinamos mišku natūralios ir pusiau natūralios pievos, pelkės, miškapievės, miško laukymės, šalinama savaime plintanti sumedėjusi augalija;

23.2. siekiama, kad natūralios ir pusiau natūralios pievos nacionaliniame parke užimtų ne mažiau kaip 5 % jo ploto;

23.3. didinamas miško ekosistemų ekologinis stabilumas ir gerinama miško buveinių būklė, didinant negyvos medienos (sausuolių, stuobrių, virtuolių) kiekį ir atkuriant būdingą medynų struktūrinę (rūšių, amžiaus, pasiskirstymo) įvairovę;

23.4. miško žemėje formuojami vietinių rūšių ornitochoriniai ir entomofiliniai želdiniai;

23.5. reguliuojama smulkiųjų plėšrūnų (lapių, kiaunių, usūrinių šunų) ir šernų gausa;

23.6. siekiant išsaugoti EB svarbos buveines: 3140 Ežerai su menturdumblių bendrijomis, 3150 Natūralūs eutrofiniai ežerai su plūdžių ir aštrių bendrijomis ir 3160 Natūralūs distrofiniai ežerai negali būti keičiamas vandens telkinių hidrologinis režimas, išskyrus atvejus, kai įgyvendinamos tikslinės aplinkosaugos priemonės, į ežerus negali būti nuleidžiami nutekamieji ar drenažo vandenys, vandens telkinio pakrantės apsaugos juostoje negali būti įsėjamos kultūrinės pievos;

23.7. 3140 Ežerų su menturdumblių bendrijomis buveinių apsaugai ir vandens skaidrumo užtikrinimui Skaisčio hidrografiniame draustinyje negali būti inkaruojamos plaukiojimo

priemonės, įrengiamos valčių prieplaukos (išskyrus tvarkymo plane numatytas vietas) ir kita infrastruktūra ar vykdoma veikla, galinti pažeisti menturdumblių augavietes;

23.8. 3150 Natūralių eutrofinių ežerų su plūdžių ir aštrių bendrijomis, šarvuotosios skėtės (*Leucorrhinia pectoralis*), grakščiosios skėtės (*Leucorrhinia caudalis*) baltakaktės skėtės (*Leucorrhinia albifrons*), dvijuostės nendriadusės (*Graphoderus bilineatus*) ir plačiosios dusios (*Dytiscus latissimus*) buveinėse siekiant užtikrinti gerą būklę ir išvengti ištisinės tankios nendrynų juostos susiformavimo ir (ar) medžių užpavėsinimo, skatinama sugrąžinti tradicinį pakrančių naudojimą (ganymą ir šienavimą), kur jis istoriškai buvo vykdomas ir kur dar neįtakluotas miškas, taip pat taikyti kitas tyrimais pagrįstas būklės gerinimo ar palaikymo priemones;

23.9. siekiant išsaugoti ūdrų buveinę Bitiškių ežere, nustatyti ežero žydėjimo ir padidėjusio vandens lygio svyravimo priežastis ir jas panaikinti;

23.10. 6210 Stepinių pievų, 6270 *Rūšių turtingų smilgynų ir 6410 Melvenynų buveinėse šalinti savaime atželiančius medžius ir krūmus, kad jie sudarytų ne daugiau kaip 10 % buveinių projekcinio padengimo, ir ekstensyviai ganyti (0,2–0,5, derlingesnėse vietose iki 0,7 sutartinio gyvulio/ha), laikantis Kaimo plėtros programos (KPP) reikalavimų; ganymą tikslinga kombinuoti su vėlyvu šienavimu; vien tik šienavimas yra mažiau palanki priežiūros priemonė, taikytina ribotą laikotarpį;

23.11. 6510 Šienaujamų mezofitų pievų buveinėse ir kituose tvarkymo plane pažymėtuose pievų plotuose šalinti savaime atželiančius medžius bei krūmus, kad jie sudarytų ne daugiau kaip 5 % projekcinio padengimo, ir taikyti vėlyvą šienavimą, laikantis KPP nurodytų datų; šienavimą galima derinti su atolo nuganytu (0,2–0,5 sutartinio gyvulio/ha);

23.12. siekiant išsaugoti 7110 *Aktyvių aukštapelkių, 7120 Degradavusių aukštapelkių ir 7140 Tarpinių pelkių ir liūnų buveines, pelkėse, kuriose šios buveinės yra išskirtos, negali būti sausinamas apypelkis, vykdoma kita veikla, kuri pažeistų durpių klodą, terštų pelkę ir jos aplinką, pakeistų hidrologinį režimą;

23.13. 7160 Nekalkingų šaltinių ir šaltiniuotų pelkių, 7230 Šarmingų žemapelkių buveinėse negali būti keičiamas hidrologinis režimas su pelke susijusiose teritorijose ir vandens telkiniuose, negali būti naudojamos trąšos ar pesticidai, į susijusius su pelke vandens telkinius negali būti nuleidžiami nutekamieji ar drenažo vandenys;

23.14. 7140 Tarpinių pelkių ir liūnų, 7160 Nekalkingų šaltinių ir šaltiniuotų pelkių buveinių, kuriose istoriškai buvo ekstensyviai ūkininkaujama, 7230 Šarmingų žemapelkių, auksuotosios šaškytės ir didžiojo auksinuko buveinių geros būklės atkūrimui ir palaikymui šalinti nebūdingus medžius, krūmus ir ekstensyviai ganyti (0,3–0,5 sutartinio gyvulio/ha) KPP nurodytais terminais; papildomai galima mozaikiškai šienauti, išsaugant būdingus sumedėjusius augalus (laplandinius karklus, liekninius beržus);

23.15. Siekiant išsaugoti EB svarbos miškų buveines, jose negali būti ardoma miško paklotė, žolių, samanų, kerpių ar krūmokšnių dangos (reikalavimas netaikomas, jeigu miško paklotės suardymo neįmanoma išvengti vykdant leistiną medienos ruošą arba atkuriant mišką); nenaudojami pesticidai ir trąšos; sureguliuotos vandentėkmės paliekamos savaiminei renatūralizacijai;

23.16. 9010 *Vakarų taigos buveinėse jų gerai būklei užtikrinti paliekama visa negyva mediena, nevykdomi miško kirtimai, išskyrus specialiuosius kirtimus, kurie potencialiose, patenkinamos ar blogos būklės buveinėse gali būti taikomi siekiant sukurti įvairiaamžį, būdingos rūšinės sudėties, skalsumo ir vertikaliosios struktūros medyną;

23.17. BAST esančiose 9020 *Plačialapių ir mišriųjų miškų buveinėse nevykdomi miško kirtimai, išskyrus specialiuosius kirtimus, siekiant formuoti ir palaikyti įvairiaamžį, būdingos rūšinės sudėties, skalsumo ir vertikaliosios struktūros medyną, bei sanitarinius kirtimus, jeigu kyla masinio ligų ir kenkėjų išplitimo grėsmė; negali būti kertami brandūs plačialapių rūšių medžiai, negali būti šalinama buveinėse susidaranti negyva (stambesnė kaip 30 cm skersmens) mediena; už BAST ribų esančių 9020 *Plačialapių ir mišriųjų miškų buveinių apsaugai rekomenduojama taikyti įvardytas priemones;

23.18. 9050 Žolių turtingų eglynų, 9080 *Pelkėtų lapuočių miškų, 91E0 *Aliuvinių miškų ir 91D0 *Pelkinių miškų buveinėse skatinama nevykdyti miško kirtimų, išskyrus specialiuosius kirtimus, siekiant formuoti ir palaikyti įvairiaamžį, būdingos rūšinės sudėties ir vertikaliosios struktūros medyną bei sanitarinius kirtimus, jeigu kyla masinio ligų ir kenkėjų išplitimo grėsmė;

23.19. 9070 Medžiais apaugusių ganyklų buveinės negali būti užsodinamos medžiais, suariamos, išėjamos, tręšiamos ar sausinamos, negali būti iškertami pavieniai medžiai ir krūmai (išskyrus saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytas priemones), taip pat negali būti šalinama buveinėse susidaranti negyva (stambesnė kaip 30 cm skersmens plačialapių medžių) mediena; svarbu buveinėse sugrąžinti ganyką ir šienavimą, užtikrinti, kad jauni krūmai ir medžiai sudarytų ne daugiau kaip 20 % projekcinio padengimo;

23.20. siekiant išvengti į Europos Sąjungos susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą įtrauktų rūšių plitimo, būtina užtikrinti jų stebėseną ir plitimo kontrolę, į šią veiklą turi būti įtraukti žemių valdytojai, kaip tai numato Lietuvos Respublikos teisės aktai ir tiesiogiai Lietuvoje taikomas Europos Sąjungos reglamentas dėl invazinių rūšių.

24. Siekiant atkurti pažeistus gamtinius objektus ir kompleksus siūloma:

24.1. atkurti Totoriškių ir Lukos ežerų gerą ekologinę būklę, įgyvendinant Nemuno upių baseinų rajono valdymo plano priemonių programoje numatytas priemones;

24.2. pagerinti Babruko ežero vandens kokybę, nustatant nelegalius išleistuvus ir kitus taršos šaltinius, bei likviduoti šiuos šaltinius, mažinant karpinių žuvų populiacijas, palaikant natūralių plėšrūnų (ypač lydekų) gausą;

24.3. Bražuolės tvenkinius palikti savaiminei sukcesijai, sutvarkyti Bražuolės II tvenkinio pylimą;

24.4. rekultivuoti Dobilių ir Būdos kaimuose esančius neveikiančius nuotekų valymo įrenginius, sutvarkant teritoriją ir įveisiant mišką.

25. Siekiant nacionaliniame parke išsaugoti kraštovaizdžio įvairovę ir mozaikiškumą, tradicinio kraštovaizdžio struktūras ir elementus:

25.1. teritorijos, turinčios istorinę, kultūrinę vertę, svarbios estetiniu atžvilgiu, tvarkomos atsižvelgiant ir derinant tarpusavyje ekologinius, kultūrinius ir estetinius kraštovaizdžio formavimo reikalavimus;

25.2. keičiant žemės paskirtį iš žemės ūkio į kitą, formuojamos besijungiančios gamtinio karkaso struktūros, kurias gali sudaryti priklausomieji želdynai, vandens telkiniai ir jų dalys, miškų ūkio paskirties žemės sklypai (žemės ūkio paskirties sklype buvusios miško naudmenos), kitos paskirties žemės sklypuose esantys atskirieji (rekreaciniai, apsauginiai, ekologiniai) želdynai;

25.3. priklausomieji ir atskirieji želdynai ir kiti kraštovaizdžio elementai (vandens telkiniai, miškai, želdiniai) formuojami taip, kad jungtųsi su besiribojančiose teritorijose esančiais želdynais, želdiniais ir jų grupėmis, miškais, kitomis natūraliomis teritorijomis;

25.4. formuoti žaliąsias jungtis sujungiant žemės sklypų priklausomuosius želdynus į linijines struktūras. Siekiama, kad šių jungčių tinklas tarpusavyje jungtų neužstatomose teritorijose esančius viešuosius želdynus ir želdinius, miškus;

25.5. agrarinėse gamtinio karkaso teritorijose skatinama taikyti priemonės, saugančias dirvožemį nuo erozijos, didinančias biogenų ir kitų maistinių medžiagų akumuliaciją dirvožemyje bei gausinančias biologinę įvairovę (daugiamečių ir natūralių pievų plotų didinimas, agroželdynų ir agromiškininkystės priemonių taikymas, bearimių, priešerozinio ir supaprastinto arimo, daugianarių pasėlių, juostinės sėjos ir kitos aplinkos ir dirvožemį tausojančios priemonės);

25.6. palaikomos atviros erdvės, šalinami savaime plintantys medžiai ir krūmai;

25.7. gamtiniuose ir kraštovaizdžio draustiniuose esančiose pievose, pelkėse ir miškų aikštelėse nauji miškai neįveisiami ir neatželdinami;

25.8. skatinama palaikyti pievas ir ganyklas, atkurti jas dirbamoje žemėje;

25.9. formuojama ekstensyviai naudojamų pievų ir ganyklų teritorija rekreacinio funkcinio prioriteto zonoje aplink Epušės ežerą;

25.10. atkuriamos ir palaikomos pievos Karališkų laukų rytinėje dalyje, 118-ojo miško kvartalo 1-ojo ir 72-ojo miško žemės taksaciniuose sklypuose.

VI SKYRIUS

REKREACINIO NAUDOJIMO KRYPTYS IR PRIEMONĖS

26. Pagrindinė nacionalinio parko rekreacinio naudojimo kryptis yra pažintinio ir poilsio turizmo plėtra, siekiant atskleisti kultūrinius bei gamtinius nacionalinio parko kraštovaizdžio ypatumus. Ji įgyvendinama įrengiant pažintinio turizmo trasas ir takus, plėtojant esamus, statant ir įrengiant naujus lankytojams skirtus rekreacinius ir infrastruktūros objektus, tvarkant ir pritaikant tradicinę kultūrinę ir gamtinę kraštovaizdį, pažintinę vertę turinčias kultūros vertybes ir gamtos objektus bei kompleksus, gyvasias kultūros tradicijas ir raiškas, plėtojant muziejus, ekspozicijas ir edukacines veiklas, atnaujinant nacionalinio parko informacinę sistemą.

27. Nacionalinio parko rekreacinio naudojimo nuostatos:

27.1. prioritetinės rekreacijos rūšys yra pažintinis turizmas, poilsis gamtoje ir pramoginė rekreacija, taip pat vystoma sportinė rekreacija, plėtojamas žirgų sportas ir turizmas;

27.2. rekreacinė infrastruktūra ir poilsio objektai koncentruojami rekreacinio funkcinio prioriteto zonose;

27.3. pagrindinis rekreacinio aptarnavimo centras yra Trakų miestas. Plėtojant Trakų miestą – kurortinę teritoriją, siekiama tolygesnio rekreacinės infrastruktūros ir paslaugų išdėstymo, pritaikant rekreacijai tinkamus ežerus ir jų pakrantes, skatinant viešbučių, SPA centrų ir sanatorijų įsikūrimą, vystant gyventojams ir lankytojams skirtą rekreacinę infrastruktūrą ir paslaugas, tvarkant rekreacines teritorijas, rekreacinius miškus, skverus ir želdynus, mažinant automobilių transporto srautus Trakų senamiestyje, vystant viešąjį sausumos ir vandens transportą, pirmenybę teikiant ekologiškoms transporto priemonėms;

27.4. nacionaliniame parke kuriama pažintinio turizmo infrastruktūra – įrengiamos dviračių, pėsčiųjų (žiemos metu – slidžių) bei žirgų turizmo trasos, dviračių ir pėsčiųjų takai, pėsčiųjų pažintiniai ir mokomieji takai, trumpalaikio poilsio vietos, privažiavimai ir priėjimai prie lankomų objektų, apžvalgos aikštelės, mažieji kraštovaizdžio architektūros elementai;

27.5. Skaisčio, Širmuko, Bitiškių ežeruose ir Narakampio (Nerespinkos) įlankoje bei šių vandens telkinių pakrantėse rekreacinis naudojimas ir infrastruktūra įrengiama tik tvarkymo plano brėžinyje numatytose vietose;

27.6. nacionalinio parko kaimiškose vietovėse skatinama kaimo turizmo plėtra, sodybų pritaikymas ir pertvarkymas kaimo turizmo paslaugoms teikti;

27.7. stovyklavietės, kempingai, rekreaciniai pastatai ir kompleksai įrengiami ir statomi tik tvarkymo plane numatytose vietose;

27.8. prie pažintinio turizmo trasų, takų ir lankomų objektų gali būti įrengiamos automobilių stovėjimo aikštelės, atokvėpio vietos, apžvalgos aikštelės, mažieji kraštovaizdžio architektūros elementai;

27.9. vystant pažintinio turizmo trasų ir takų sistemą, lankymui, poilsiui ir sportui skirtą infrastruktūrą, siekiama ne tik sudaryti sąlygas atvykstamajam turizmui plėtoti, bet ir gerinti susisiekimo, poilsio ir aktyvaus laisvalaikio galimybėms vietos gyventojams;

27.10. siekiant gerinti kraštovaizdžio apžvalgos sąlygas, prie esamų ir numatomų apžvalgos aikštelių ir lankomų objektų, pažintinio turizmo trasų ir takų gali būti vykdomi kraštovaizdžio formavimo miško kirtimai. Šie kirtimai taip pat numatomi Rėkalnio miško 118-ojo kvartalo 2–4 miško žemės taksaciniuose sklypuose, siekiant atkurti vizualinį ryšį tarp Karališkų laukų ir Trakų senamiesčio bei Galvės ežero, Akmenos ir Galvės tarpuežeryje ties buvusiu perkasu, siekiant atkurti vizualinį ryšį tarp Akmenos ir Galvės ežerų;

27.11. rekreaciniai ištekliai naudojami taip, kad nenukentėtų, neblogėtų jų kokybė, prireikus reguliuojami lankytojų srautai, diegiamos priemonės rekreacinės digresijos poveikiui mažinti.

28. Nacionalinio parko rekreacinio funkcinio prioriteto zonose numatoma:

28.1. Alsakių rekreacinio prioriteto zonoje – formuoti miško parką;

28.2. Balčio rekreacinio prioriteto zonoje – plėtoti ekstensyvią rekreaciją, pritaikant ežero pakrantes gyventojų ir lankytojų poilsiui, teikiant turistinės stovyklos paslaugas, įrengiant trumpalaikiam poilsiui, vandens turizmui ir sportui skirtą infrastruktūrą, apžvalgos aikštelę;

28.3. Bareikos rago rekreacinio prioriteto zonoje – šiaurinėje Galvės ežero dalyje esančio pusiasalio teritoriją ir ežero pakrantę toliau naudoti intensyviai rekreacijai, teikiant apgyvendinimo paslaugas;

28.4. Epušės rekreacinio prioriteto zonoje – vystyti pažintinę rekreaciją, išsaugant tradicinį kraštovaizdį, plėtojant edukacines veiklas:

28.4.1. ekstensyvaus pritaikymo (ŽRe) kraštovaizdžio tvarkymo zonoje ganant, šienaujant ir šalinant sumedėjusią augaliją, numatoma atkurti ir palaikyti atvirą kraštovaizdį (ekstensyviai naudojamas pievas ir ganyklas). Šioje zonoje ganomiems gyvuliams gali būti įrengiamos reikalingos pastogės ir aptvarai, vandens grėžinys, šuliniai ar natūralios girdyklos, taip pat lankytojams skirti pažintiniai takai, apžvalgos aikštelės;

28.4.2. buvusios Užutrakio kaimavietės šiaurinėje dalyje, subnatūralios (neurbanizuotos) aplinkos edukacinėje (NDn) kraštovaizdžio tvarkymo zonoje, įrengiami mažieji kraštovaizdžio architektūros elementai, atokvėpio vieta;

28.4.3. buvusioje Užutrakio kaimavietėje, urbanizuotos aplinkos edukacinėje (NDu) kraštovaizdžio tvarkymo zonoje, vykdyti edukacines veiklas, pristatant XIX a. pab. ūkinę dvaro veiklą ir valstiečių – dvaro darbininkų buitį, Trakų apylinkių istorinius kraštovaizdžio pokyčius, propaguojant ekologinę žemdirbystę. Šioje zonoje galima atkurti tradicines sodybas ir statyti statinius, panaudoti juos edukacijos bei teritorijos priežiūros reikmėms;

28.4.4. subnatūralios (neurbanizuojamos) rekreacinės aplinkos (NRn) kraštovaizdžio tvarkymo zonoje teikti turistinės stovyklos paslaugas, pritaikyti lankyti teritoriją įrengiant pėsčiųjų taką.

28.5. Gilušio-Babruko rekreacinio prioriteto zonoje – įrengti ekstensyviai gyventojų ir lankytojų poilsiui skirtą infrastruktūrą (poilsiavietes ir maudyklas, apžvalgos vietas), plėtoti dviračių ir pėsčiųjų trasų bei takų sistemą, kaimo turizmo paslaugas, ežerų pakrantes pritaikyti poilsiui ir turizmui, formuoti miško ir poilsio parkus;

28.6. Kulpio rekreacinio prioriteto zonoje – plėtoti kaimo turizmo paslaugas, buvusios žemės ūkio gamybinės teritorijos vietoje įrengti poilsio kompleksus, kempingus ar kitas apgyvendinimo paslaugas teikiančias įstaigas;

28.7. Ostruvkos rekreacinio prioriteto zonoje – plėtoti rekreacines paslaugas ir infrastruktūrą, žirgų sportą ir turizmą;

28.8. Rėkalnio-Totoriškių rekreacinio prioriteto zonoje – pritaikyti Akmenos ir Totoriškių ežerų pakrantes poilsiui ir turizmui, plėtoti vandens turizmui ir susisiekimui būtiną infrastruktūrą Totoriškių ežere, gerinti Akmenos ir Totoriškių paplūdimių įrangą, formuoti miško ir poilsio parkus, plėtoti poilsio kompleksus ir kaimo turizmo paslaugas, įrengti atokvėpio vietas, poilsiavietes, stovyklavietes, apžvalgos aikšteles ir kitą lankytojams skirtą infrastruktūrą, pritaikyti lankyti Arakalnio (Rėkalnio) teritoriją, įrengiant pėsčiųjų ir dviračių takus, automobilių stovėjimo aikštelę, renginių vietą, pastatant apžvalgos bokštą; šiaurinėje zonos dalyje išskirtoje NRn kraštovaizdžio tvarkymo zonoje (pažymėta sutartiniu ženklu „Aktyvaus poilsio parkas“) įrengti dirbtinės dangos atviras padelio aikšteles;

28.9. Skaisčio ežero pakrantėse esančiose rekreacinio prioriteto zonose – įrengti dviračių ir pėsčiųjų trasas bei takus, gerinti ežero pakrančių poilsio ir turizmo infrastruktūrą, esamų stovyklaviečių įrangą, vystyti poilsio kompleksus ir kaimo turizmo paslaugas, formuoti miško parkus;

28.10. Širmuko rekreacinio prioriteto zonoje – urbanizuojamoje dalyje plėtoti apgyvendinimo paslaugas, neurbanizuojamą pietrytinę ežero pakrantę pritaikyti ekstensyviai rekreaciniam naudojimui;

28.11. Šulininkų rekreacinio prioriteto zonoje – istorinėje Šulininkų kaimo teritorijoje plėtoti kaimo turizmo paslaugas.

28.12. Varatniškių rekreacinio prioriteto zonoje – plėtoti kaimo turizmo paslaugas, buvusios žemės ūkio gamybinės teritorijos vietoje įrengti poilsio kompleksus, kempingus ar kitas apgyvendinimo paslaugas teikiančias įstaigas, vandens turizmui skirtą infrastruktūrą;

28.13. Varnikų-Lukos rekreacinio prioriteto zonoje – plėtoti dviračių ir pėsčiųjų trasų bei takų sistemą, kaimo ir vandens turizmo paslaugas, Lukos ir Galvės ežerų pakrantėse poilsiui, sportui ir susisiekimui būtiną infrastruktūrą, formuoti miško ir poilsio parkus, vystyti esamą jachtklubą, atgaivinti ir pritaikyti buriuotojų bendruomenės bei visuomenės poreikiams Trakų jachtklubo pastatą (u. k. 32370), buvusios „Nemuno“ irklavimo bazės teritoriją, rekonstruotus buvusios „Žalgirio“ irklavimo bazės pastatus pritaikyti apgyvendinimo paslaugoms teikti, buvusių „Spartos“ poilsio bazės ir „Puntuko“ poilsio namų vietoje įrengti poilsio kompleksą.

29. Buvusios „Liepsnelės“ poilsio bazės teritorijoje (kitos paskirties žemės sklype (unikalus Nr. 7977-0003-0262) išskirtas rekreacinės paskirties urbanizuotos rekreacinės aplinkos (NRu) kraštovaizdžio tvarkymo zonos rekreacinių teritorijų asmeniniam poilsiui pozonis (NRu-A)), nauji pastatai nestatomi, esami pastatai rekonstruojami ir naudojami pagal nustatytą paskirtį, pastatams atskiri žemės sklypai neformuojami.

30. Siekiant atgaivinti ir pritaikyti visuomenės rekreaciniams poreikiams apleistą Karaimų daržų teritoriją (Trakų miesto dalyje tarp Plomėnų, Karaimų ir Žaliosios gatvių), numatoma atkurti sunykusią Karaimų daržų struktūrą ir pritaikyti miestiečių bei lankytojų poilsiui ir edukacijai, supažindinant su karaimų istorija ir kultūra, atkurti įvažiavimą į teritoriją iš Plomėnų gatvės, vizualiniu požiūriu mažiausiai jautriose vietose įrengtos automobilių, autobusų ir kemperių stovėjimo aikštelės su būtina aptarnavimo infrastruktūra, aukščiausioje centrinėje dalyje (kitos paskirties žemės sklype, unikalus Nr. 4400-4830-5168, pakeičiant žemės sklypo naudojimo būdą į visuomeninės paskirties teritorijas) rekonstruoti esamą pastatą ir įkurti turizmo informacijos centrą, šalia jo įrengti apžvalgos aikštelę ir apžvalgos balioną, pritaikyti poilsiui greta esančius rekreacinius miškus (miškų ūkio paskirties žemės sklype, unikalus Nr. 4400-2398-9819), įrengiant natūralių dangų takus ir skulptūrų parką.

31. Nacionalinio parko pažintinio turizmo sistemą sudaro įvairaus dydžio ir pobūdžio pažintinio turizmo trasos bei takai, lankomi kultūros ir gamtos paveldo objektai, lankymui ir poilsiui skirta rekreacinė infrastruktūra (atokvėpio vietos, apžvalgos aikštelės, prieplaukos, poilsia vietės, stovyklavietės, kempingai, viešbučiai ir kitos apgyvendinimo vietos, poilsio kompleksai). Nacionaliniame parke prioritetas teikiamas dviračių, pėsčiųjų ir vandens pažintinio turizmo vystymui, taip pat vystomas raitųjų (žirgų) turizmas, nacionalinį parką kertanti Šv. Jokūbo kelio atkarpa, grafų Tiškevičių dvarus ir E. Andre projektuotus parkus (Užutrakio, Lentvario, Trakų Vokės) jungiantis turistinis maršrutas.

32. Nacionalinio parko pažintinio turizmo trasų ir takų sistemą sudaro tvarkymo plano brėžinyje pažymėti esami ir numatomi dviračių bei pėsčiųjų takai, maršrutai, pėsčiųjų pažintiniai ir mokomieji takai, raitųjų (žirgų) turizmo trasa, Šv. Jokūbo kelio atkarpa, vandens autobuso trasa ir keltų trasos (perkėlos).

33. Vystant dviračių ir pėsčiųjų takų sistemą, prioritetas teikiamas tarptautinės „Eurovelo 11“ dviračių turizmo trasos bei Vilniaus ir Trakų dviračių turizmo jungties įrengimui, esamų dviračių ir pėsčiųjų takų atkarpų sujungimui bei žiedinių trasų suformavimui Trakų mieste ir jo apylinkėse, pirmiausia, aplink Galvės, Lukos ir Totoriškių ežerus. Antro prioriteto dviračių ir pėsčiųjų takų žiedai formuojami aplink Akmenos, Babruko, Gilušio ir Skaisčio ežerus. Trečio prioriteto žiedinės ir tranzitinės dviračių bei pėsčiųjų turizmo trasos formuojamos šiaurės vakarinėje nacionalinio parko dalyje (Kudrionių kraštovaizdžio draustinyje ir apylinkėse), aplink Plomėnų pelkėtą miškingą duburį.

34. Numatoma tarptautinė „Eurovelo 11“ dviračių turizmo trasa nacionaliniame parke driekiasi pagal Semeliškių–Trakų kelią, Galvės ir Lukos ežerų pakrantėmis, per Varnikų ir Ostruvkos kaimus ir Trakų–Lentvario keliu Vilniaus link. Nacionalinio parko šiaurės rytinėje dalyje siūloma „Eurovelo 11“ trasos alternatyvi atkarpa, vedanti pro Varnikų piliakalnį, Užutrakį, Epušės, Birvos ir Kulpio ežerus. Ši alternatyvi atkarpa kultūriniu, gamtiniu ir kraštovaizdžio požiūriu geriau reprezentuotų nacionalinio parko vertes.

35. Dviračių ir pėsčiųjų turizmo poreikiams siekiama panaudoti mažesnio eismo intensyvumo kelius, senųjų kelių atkarpas. Dviračių turizmo trasos neturėtų sutapti su intensyviai naudojamais automobilių keliais. Prie magistralinių, krašto ir rajoninių kelių numatoma įrengti atskirus dviračių ir pėsčiųjų takus. Vystant dviračių ir pėsčiųjų takų sistemą, siekiama gerinti sąlygas ne tik pažintiniam turizmui, bet ir vietos gyventojų susisiekimui bei aktyviam laisvalaikiui.

36. Siekiant pagerinti galimybes dviratininkams ir pėstiesiems pasiekti Užutrakio dvaro sodybą ir Totoriškių ežero paplūdimį, numatoma įrengti keltus (pažymėti tvarkymo plano

brėžinyje). Keltas į Užutrakio dvaro sodybą iš Varnikų kaimo būtų įrengiamas buvusios perkėlos vietoje.

37. Autoturizmui naudojami esami keliai ir bendra pažintinio turizmo infrastruktūra, esamos ir numatomos automobilių stovėjimo aikštelės, kempingai ir kemperių stovėjimo aikštelės.

38. Varnikų miško gamtiniame rezervate, užtikrinant lankytojų ir eismo saugumą, leidžiama kirsti ir (ar) genėti medžius 25 m atstumu nuo pažintinio tako arba viešo naudojimo kelio važiuojamos dalies krašto.

39. Varnikų miško ir Ilgelio pelkės vertybėms pažinti skirtas Varnikų pažintinis takas, kurio atkarpa kerta Varnikų miško gamtinį rezervatą. Vystant pėsčiųjų pažintinį turizmą numatoma įrengti naujus pėsčiųjų pažintinius takus, kurie sudarys sąlygas pažinti skirtingose nacionalinio parko dalyse esančias gamtos ir kultūros vertybes:

39.1. Šulininkų pažintinį taką, skirtą Šulininkų hidrografiniame draustinyje saugomai glaciokarstinės kilmės ežerų sistemai ir itin raiškiam reljefui pažinti;

39.2. Epušės pažintinį taką, skirtą Užutrakio dvaro sodybos šiaurinių apylinkių kraštovaizdžiui ir jo raidai, ekologinei žemdirbystei pažinti;

39.3. Daniliškių pažintinį taką Kudrionių kraštovaizdžio draustinyje, skirtą Daniliškių sentikių kaimui ir Daniliškių piliakalniui pažinti;

39.4. Maidonių pažintinį taką Kudrionių kraštovaizdžio draustinyje, skirtą itin raiškiam kalvotam-daubotam reljefui ir botaninėms-zoologinėms vertybėms pažinti;

39.5. Bražuolės pažintinį taką, skirtą Bražuolės archeologinės vietovės vertybėms pažinti.

40. Siekiant įrengti pažintinio turizmo trasas ir takus bei užtikrinti priėjimą (privažiavimą) prie viešo rekreacinio naudojimo vietų ar lankomų objektų, siūlomos teisės aktuose numatytos privačios žemės paėmimo visuomenės poreikiams ir (ar) servituto nustatymo galimybės. Prioritetas teikiamas šių žemės sklypų dalių išpirkimui ar servituto nustatymui:

40.1. unikalūs Nr. 4400-0101-2708, 4400-0491-5284 – užtikrinti Kęstučio kalno apžvalgos aikštelės lankymą;

40.2. unikalūs Nr. 7984-0001-0067, 4400-1980-2245 – užtikrinti Daniliškių piliakalnio su gyvenvieta lankymą;

40.3. unikalūs Nr. 7901-0001-0112 – užtikrinti Bražuolės pilkapyno, vad. Kapčiais, lankymą;

40.4. unikalūs Nr. 7970-0001-0214 – užtikrinti pėsčiųjų ir dviračių tako įrengimą aplink Lukos ežerą.

41. Vandens turizmas, vandens sportas ir susisiekimas nacionaliniame parke vystomas laikantis šių nuostatų:

41.1. vandens turizmui vystyti skirti vandens telkiniai ir jų dalys – Galvės ežero rytinė dalis, Lukos ežeras (be Narakampio įlankos) ir Totoriškių ežeras. Šiuose vandens telkiniuose numatomas intensyvesnis plaukiojimas, plėtojama vandens turizmui būtina infrastruktūra (prieplaukos, valčių ir laivų nuleidimo vietos);

41.2. Galvės ežero vakarinė dalis (pažymėta tvarkymo plano brėžinyje) naudojama irklavimo sporto varžyboms ir treniruotėms. Siekiant pagerinti irklavimo sporto varžybų stebėjimo sąlygas, numatoma pritaikyti lankyti ir varžyboms stebėti Plytnyčios salą, sujungiant ją su krantu pėsčiųjų tiltu, saloje įrengiant Trakų irklavimo istoriją pristatantį pėsčiųjų taką, varžybų stebėjimo vietas, mažuosius kraštovaizdžio architektūros elementus;

41.3. vystant esamą jachtklubą, tikslinga jo teritorijoje suformuoti žemės sklypą, rekonstruoti esamus ir statyti naujus jo veiklai būtinus pastatus bei statinius, pagerinti privažiavimą, rekreacinių vandenų intensyvaus rekreacinio pritaikymo (VRi) kraštovaizdžio tvarkymo zonoje kurti reikiamą infrastruktūrą (prieplaukas, elingus, sportinių laivų laikymo erdves, jachtų nuleidimo vietas, jachtų kraną), sudaryti sąlygas ja naudotis kitų buriavimo klubų nariams, veikti vaikų buriavimo mokyklai. Trakų miesto „Žalgirio“ jachtklubo teritorijos vystymui turi būti skelbiamas architektūrinis konkursas. Ją vystant ir naudojant, turi būti užtikrinta galimybė visuomenei nevaržomai lankytis Galvės ežero pakrantėje, judėti siūlomu pėsčiųjų ir dviračių taku;

41.4. Tvarkymo plano brėžinyje pažymėtose vietose numatoma panaikinti vizualiai taršias esamas ir įrengti naujas prieplaukas, kai atskirais norminiais teisės aktais Trakų miesto ežeruose bus reglamentuotas vidaus vandenų transporto ir kitų plaukiojimo priemonių naudojimas ir prieplaukų bei lieptų įrengimas;

41.5. buvusios „Nemuno“ irklavimo bazės elingus numatoma rekonstruoti ir pritaikyti poilsio ir vandens sporto reikmėms; buvusios „Nemuno“ irklavimo bazės pastatą (Birutės g. 24, Trakai) numatoma rekonstruoti ir pritaikyti visuomenės rekreaciniams poreikiams. Šalia esančius buvusios irklavimo bazės elingus numatoma rekonstruoti ir kartu su gretima akvatorija pritaikyti gyventojų ir lankytojų poilsiui bei vandens sportui;

41.6. siekiant sudaryti galimybes laivams praplaukti tarp susisiekiančių Galvės, Lukos ir Totoriškių ežerų, numatoma esamus jų plaukiojimą ribojančius tiltus (Karaimų g. tiltas tarp Galvės ir Totoriškių ežerų bei dviratininkų ir pėsčiųjų tiltas per Lukos ežerą prie Trakų pusiasalio piliavietės, pažymėti tvarkymo plano brėžinyje) rekonstruoti į pasukamus ar pakeliamus;

41.7. siekiant Trakų mieste vystyti susisiekimą vandeniu, įrengti vandens autobuso trasą susisiekiančiais Lukos, Galvės ir Totoriškių ežerais.

VII SKYRIUS

GYVENAMŲJŲ VIETŲ IR INFRASTRUKTŪROS PLĖTROS KRYPTYS IR PRIEMONĖS

42. Nacionaliniame parke išlaikomas istoriškai susiformavęs užstatymas, gyvenamųjų vietovių išdėstymas, papildomai vystomos kompaktiškai užstatytos gyvenvietės, kuriose saugoma ar atkurama nacionalinio parko gyvenamųjų vietovių urbanistinė struktūra, puoselėjama tradicinė architektūra, laikantis šių reikalavimų:

42.1. laikomasi Dzūkijos (Dainavos) etnografiniam regionui ir Trakų miestui bei jo apylinkėms būdingo žemės sklypų planavimo, statinių išdėstymo, tradicinės architektūros, spalvų, medžiagų ir detalių;

42.2. gyvenamųjų vietovių ir sodybų želdynai įrengiami vadovaujantis istorinėmis krašto tradicijomis, naudojant vietines medžių ir krūmų rūšis. Grupėmis sodinamų vietinių rūšių medžiais sudaromi gyvenviečių apsauginiai želdiniai, vidutinio dydžio želdiniais ir krūmais formuojamos erdvės. Tarp užstatytų teritorijų ir esamų želdynų formuojamos žaliosios jungtys.

43. Naujų pastatų statybos kultūros paveldo požiūriu vertingų miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių kraštovaizdžio išsaugojančiojo tvarkymo (GEk) ir kraštovaizdžio pertvarkomojo tvarkymo (GEp) kraštovaizdžio tvarkymo zonose reglamentai nurodyti IV skyriuje. Reguluojamos apsaugos (KOr) kraštovaizdžio tvarkymo zona nustatoma valstybės saugomų kultūros paveldo objektų teritorijose, kuriose tikslinga palaikyti tradicines (įprastas) naudojimo

formas, užtikrinančias nustatytosios vertės išsaugojimą, ir gerinti šių vertybių eksponavimo sąlygas. Konservacinė žemės paskirtis nustatoma tik tiems objektams, kuriuose draudžiama ūkinė veikla.

44. Gyvenamųjų vietovių plėtra ir naujų pastatų statyba galima rekreacinių miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių intensyvaus (formuojančiojo) tvarkymo (GRi), bendrojo tvarkymo miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių ekstensyvaus tvarkymo (GŪe) ir intensyvaus tvarkymo (GŪi) kraštovaizdžio tvarkymo zonose.

45. Rekreacinių miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių ekstensyvaus (palaikomojo) tvarkymo (GRe), apsauginių teritorijų miestų, miestelių, kaimų ar jų dalių sugriežtinto geoekologinio reguliavimo (GAe) ir sugriežtinto vizualinio reguliavimo (GAi), kraštovaizdžio tvarkymo zonose esančiuose neužstatytuose žemės sklypuose galima naujų sodybų statyba, vadovaujantis nacionalinio parko nuostatų reikalavimais. Sodybos vieta siejama su esamu užstatymo pobūdžiu, rekomenduojamas žemės sklypų stambinimas keičiant besiribojančių sklypų ribas. Kuriant sodybą, ne mažiau kaip 20 % žemės sklypo ploto skiriama želdynams. Galimas žemės sklypų pagrindinės žemės naudojimo paskirties keitimas į kitą paskirtį, nustatant vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos naudojimo būdą.

46. Rekreacinių gyvenviečių ekstensyvaus tvarkymo (GRe) reglamento teritorijose formuojamas būsimas užstatymas turi užtikrinti tradicinį Dzūkijos (Dainavos) etnografinio regiono ir Trakų miesto bei jo apylinkių kraštovaizdžiui būdingą erdvinį mastelį, proporcijas, architektūrinį vientisumą ir harmoniją su gamtinės aplinkos linijomis – vandens, miško ir pievų.

47. Rekreacinių gyvenviečių intensyvaus tvarkymo (GRi) reglamento teritorijose naujos statybos turi gerinti gyvenamosios ir rekreacinės aplinkos kokybę, galima tikslingai keisti esamo užstatymo pobūdį, plėtoti intensyvų rekreacinį naudojimą.

48. Rekreacinės paskirties statiniai (kempingų, turizmo centrų, poilsio namų ar kitokių stacionarių rekreacinių statinių kompleksai) statomi tik rekreacinės paskirties žemės urbanizuotos rekreacinės aplinkos (NRu) kraštovaizdžio tvarkymo zonose.

49. Esamos ir atkuriamos sodybos, nepatenkančios į gyvenamosios ir visuomeninės paskirties žemės kraštovaizdžio tvarkymo zonas, tvarkomos pagal sugriežtinto geoekologinio reguliavimo (GAe) kraštovaizdžio tvarkymo zonos reglamentą.

50. Buvusioje Kudrionių poilsio bazės teritorijoje (kitos paskirties žemės sklypuose unikalūs Nr. 4400-6574-3411, 4400-6574-1860), patenkančioje į sugriežtinto geoekologinio reguliavimo (GAe) kraštovaizdžio tvarkymo zoną, nauji pastatai nestatomi. Esami pastatai rekonstruojami ir naudojami nekeičiant jų paskirties, pastatams atskiri žemės sklypai neformuojami.

51. Daniliškių, Varnikėlių I, Varnikėlių II ir Serapiniškių kaimuose išskirtose GAi kraštovaizdžio tvarkymo zonose gyvenamieji namai statomi prie pagrindinių kaimus kertančių gatvių, išlaikant susiformavusias užstatymo linijas ir tradicinį užstatymo charakterį.

52. Ekstensyvaus tvarkymo (GŪe) kraštovaizdžio tvarkymo zonos pozoniuose galimas esamų žemės sklypų dalijimas, išskyrus atvejus, kai bent viena žemės sklypo dalis po padalijimo tampa mažesnė kaip: GŪe1 – 0,1 ha, GŪe2 – 0,15 ha, GŪe3 – 0,2 ha, GŪe4 – 0,4 ha.

53. Formuojant žemės sklypus ekstensyvaus tvarkymo (GŪe) kraštovaizdžio tvarkymo zonų pozoniuose esančioje laisvoje valstybinėje žemėje galimi šie žemės naudojimo būdai: vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų, daugiabučių gyvenamųjų pastatų ir bendrabučių, susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių, visuomeninės paskirties, bendrojo naudojimo ir atskirųjų želdynų teritorijos.

54. Intensyvaus tvarkymo (GŪi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos pozoniuose:

54.1. nauji statiniai negali būti aukštesni kaip: GŪi1 – 7,5 m, GŪi2 – 8,5 m, GŪi3 – 12 m;

54.2. galimas esamų žemės sklypų dalijimas, išskyrus atvejus, kai bent viena žemės sklypo dalis po padalijimo tampa mažesnė kaip: GŪi1 ir GŪi2 – 0,3 ha.

55. Intensyvaus tvarkymo (GŪi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos GŪi3 pozoniams ar jų dalims rengiami vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentai ir žemės sklypų formavimo ir pertvarkymo projektai, kai jie reikalingi vietovės lygmens kompleksinio teritorijų planavimo dokumentų sprendiniams įgyvendinti.

56. Intensyvaus tvarkymo (GŪi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos pozoniuose rekomenduojama esančių teritorijų konversija į visuomenines ir komercines teritorijas. Šiuose pozoniuose ne mažiau kaip 20 % žemės sklypo ploto skiriama želdynams.

57. Siekiant apsaugoti istoriškai susiformavusias atviras kraštovaizdžio erdves ir vaizdus iš Aukštadvario gatvės į Trakų pilį ir senamiestį nuo neigiamą vizualinį poveikį turinčių objektų atsiradimo jose, intensyvaus tvarkymo (GŪi) kraštovaizdžio tvarkymo zonos GŪi1 pozoniuose užstatymas galimas tik žemės sklypų dalyse, besiribojančiose su Senkelio gatve.

58. Intensyviai technogenizuotos aplinkos komunalinių sklypų kraštovaizdžio tvarkymo zona (NFu) – tai komunaliniais, ūkiniais ir kelių aptarnavimo infrastruktūros objektais užstatytos arba šių objektų statybai skirtos teritorijos. Tvarkoma pagal atliekamų funkcijų technologijų ir reikiamos infrastruktūros kūrimo reikalavimus, architektūriniai sprendimai derinami prie nacionalinio parko kraštovaizdžio. Joje galimi šie žemės naudojimo būdai: visuomeninės paskirties, pramonės ir sandėliavimo objektų, komercinės paskirties objektų, susisiekimo ir inžinerinių komunikacijų aptarnavimo objektų, susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių ir atskirųjų želdynų teritorijos.

59. Senuosiuose Trakuose esančiose intensyviai technogenizuotos aplinkos komunalinių sklypų kraštovaizdžio tvarkymo zonose (NFu) atnaujinant, remontuojant ar rekonstruojant esamus statinius negali būti didinamas jų aukštis, užstatymo tankis gali būti didinamas tik skaidant esamus tūrius ir mažinant pastatų aukštį.

60. Ekstensyviai technogenizuotos aplinkos komunikacinių-inžinerinių sklypų kraštovaizdžio tvarkymo zona (NTn) tvarkoma pagal atliekamų funkcijų technologijų ir reikiamos infrastruktūros kūrimo reikalavimus.

61. Trakų mieste, urbanizuojamose Jovariškių, Senujų Trakų, Serapiniškių kaimų dalyse pagal galiojančius teritorijų planavimo dokumentus vystomi inžineriniai tinklai, tiesiamos naujos gatvės, gerinama kelių, gatvių, aikščių ir kiemų danga. Prioritetas teikiamas architektūriniais ar technologiniams sprendimams bei priemonėms, užtikrinančioms esamo kraštovaizdžio apsaugą.

62. Esamas orinės elektros perdavimo linijas tikslinga pakeisti požeminiais kabeliais.

63. Gerinant kelius prie lankomų objektų įrengiami nuvažiavimai, automobilių stovėjimo aikštelės. Dviračių, pėsčiųjų takai, inžinerinė infrastruktūra, privažiuojamieji keliai, automobilių stovėjimo aikštelės ir kiti objektai bei jų komunikacijos planuojami / projektuojami už valstybinės reikšmės kelių juostų (žemės sklypų) ribų, išlaikant reglamentuojamus atstumus nuo kelių briaunų.

64. Miško masyvuose tikslinga išsaugoti natūraliai susiformavusias kelių dangas.

65. Remiantis Trakų miesto bendrojo plano ir Trakų miesto aplinkkelio specialiojo plano sprendiniais, numatomas Trakų miesto pietinio aplinkkelio įrengimas.

66. Šalia geležinkelio neplanuoti objektų, kurie apsunkintų geležinkelio ar jo infrastruktūros objektų veiklą.

67. Neplanuoti inžinerinių tinklų geležinkelio kelių, jų įrenginių ir geležinkelio želdinių apsaugos zonose lygiagrečiai su geležinkelio keliais, o būtinus geležinkelio kelių kirtimus planuoti kuo statesniu kampu, laikantis norminiuose aktuose nustatytų atstumų nuo geležinkelio infrastruktūros objektų.

68. Naujai planuojamų kelių, dviračių ir pėsčiųjų takų susikirtimus su geležinkelių keliais planuoti skirtingais lygiais.

VIII SKYRIUS

NACIONALINIO PARKO BUFERINĖS APSAUGOS ZONOS REGLAMENTAS

69. Nacionalinio parko buferinės apsaugos zonos tikslas – užtikrinti nacionalinio parko ekosistemos stabilumą, išvengti neigiamo ūkinės veiklos poveikio paviršiniams ir požeminiams vandenims, užtikrinti nekilnojamųjų kultūros vertybių vizualinę ir kraštovaizdžio apsaugą.

70. Nacionalinio parko buferinės apsaugos zonoje:

70.1. nestatomi statiniai, kurie dėl savo aukščio, apimties ar išraiškos būdo arba formos nustelbtų saugomą kraštovaizdį, nekilnojamąsias kultūros vertybes arba trukdytų jas apžvelgti;

70.2. naujos statybos galimos bendruosiuose planuose numatytose teritorijose, taip pat kitos paskirties (vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos / gyvenamosios teritorijos (mažaaaukščių gyvenamųjų namų statybos)) žemės sklypuose. Detaliaisiais ir vietovės lygmens bendraisiais planais gali būti nustatomas pastatų aukštis, užstatymo plotas bei tankis;

70.3. išlaikomos atviros erdvės, raiškūs kraštovaizdžio elementai, susiformavę vizualiniai ryšiai, naudojamos tradicinės arba joms artimos estetinė kokybė bei spalvine gama statybinės medžiagos ir apdaila;

70.4. neigiamas esamų gamybinių pastatų vizualinis poveikis aplinkai mažinamas želdiniais, apleisti statiniai demontuojami, rekonstruojami, konvertuojami.

71. Aplink Senuosius Trakus suformuotoje buferinės apsaugos zonoje, skirtoje Senųjų Trakų piliavietės vizualinei apsaugai:

71.1. rengiant naują Trakų rajono bendrąjį planą nedidinti užstatomų teritorijų plotų;

71.2. siekiant išlaikyti atvirą kraštovaizdį nedidinti miškų plotų.

72. Bražuolės slėnio šlaite prie krašto kelio Nr. 107 Trakai–Vievis suformuotoje buferinės apsaugos zonoje (keturi arealai), skirtoje Bražuolės kraštovaizdžio draustinio ir jame saugomų vertybių vizualinei apsaugai:

72.1. rengiant naują Trakų rajono bendrąjį planą nedidinti užstatomų teritorijų plotų;

72.2. nedidinti želdynų bei miškų plotų dėl kultūros paveldo objektų bei Bražuolės slėnio kraštovaizdžio vizualinės apsaugos.

73. Trakų miesto pietiniuose pakraščiuose suformuotoje buferinės apsaugos zonoje, skirtoje Trakų ežeryno maitinimo zonos hidrologinei apsaugai:

73.1. rengiant naujus Trakų miesto ir rajono bendruosius planus nedidinti užstatomų teritorijų plotų;

73.2. dėl numatomo aplinkkelio triukšmo mažinimo užsodinti teritoriją želdiniais, didinti miškų plotą;

73.3. Miškinių žvyro karjero buferinės apsaugos zonoje, skirtoje Trakų ežeryno maitinimo zonos hidrologinei apsaugai, teritorija vystoma taip, kad užstatomos teritorijos (statinių, kiemų, aikštelių užimta žemė, kita tiesioginiam statinių eksploatavimui naudojama žemė, įsiterpusi kelių, gatvių, privažiavimų žemė) neviršytų 25 %, o želdynai sudarytų ne mažiau kaip 25 % teritorijos.

74. Varnikų botaninio-zoologinio draustinio pietrytiniame pakraštyje suformuotoje buferinės apsaugos zonoje, skirtoje hidrologinei ir ekologinei Ilgelio pelkės apsaugai:

74.1. rengiant naują Trakų rajono bendrąjį planą nedidinti užstatomų teritorijų plotų;

74.2. nedidinti želdynų bei miškų plotų dėl Ilgelio pelkės vizualinės apsaugos;

74.3. nevykdyti žemės melioravimo, sausinimo ir kasybos darbų.
